

غير رسمي تدریس جي طريقي مطابق

اسلاميات

درسي ڪتاب

پيڪيج - اي (درجوائون)

Directorate of Curriculum
Assessment & Research (DCAR)

School Education & Literacy
Department, Government of Sindh

Directorate of Literacy &
Non-Formal Education

هن ڪتاب جا سبق حق ۽ واسطو
ڊائريڪٽوريٽ خواندگي ۽ غير رسمي تعليم، حڪومت سنڌ وٽ محفوظ آهن.

هن ڪتاب جو تدريسي مواد غير رسمي مرڪزن جي شاگردن جي تعليمي ضرورتن کي مدنظر رکي ڪري حڪومت سنڌ پاران منظور ڪيل نصاب موجب ترتيب ڏنو ويو آهي. انهي سلسلي ۾ ڊائريڪٽوريٽ خواندگي ۽ غير رسمي تعليم، حڪومت سنڌ هن ڪتاب جي بهتري جي لاءِ توهان جي ڪارائتي راءِ جي آڃيان ڪندي.

ليڪڪ ۽ مرتب	سنڌيڪار	نصاب ۽ ڪتاب جي صوبائي جائزو ڪاميٽي
1. ثناء الله ڀٽو 2. ڊاڪٽر مختيار احمد ڪانڊڙو 3. ڪهڪشان منصور	1. محمد انس راجپر	1. ڊاڪٽر خليل احمد ڪورائي 2. نياز احمد راجپر

نگران: اعليٰ: ڊاڪٽر فوزيه خان، چيف ايڊوائزر، ڪريڪيولم ونگ، اسڪولن جي تعليم ۽ خواندگي کاتو، حڪومت سنڌ

نگران: عبدالجبار مري، ڊائريڪٽر، ڊائريڪٽوريٽ خواندگي ۽ غير رسمي تعليم، اسڪولن جي تعليم ۽ خواندگي کاتو، حڪومت سنڌ
نور احمد کوسو، ڊائريڪٽر، ادارو نصاب، جائزو ۽ تحقيق اسڪولن جي تعليم ۽ خواندگي کاتو، حڪومت سنڌ

نگران اشاعت: عابد حسين گل، ڊپٽي چيف ايڊوائزر (JICA AQAL Project)
آصف ابرار، ايجوڪيشن اسپيشلسٽ (UNICEF Sindh, Karachi)

ٽيڪنيڪل معاملا: محمد يونس، ڪريڪيولم اسپيشلسٽ (JICA, AQAL Project)

انتظامي معاملا: وسيم احمد صديقي، ڊپٽي ڊائريڪٽر، عمران علي سومرو، ڪمپيوٽر پروگرامر، ادارو خواندگي ۽ غير رسمي تعليم، اسڪولي تعليم ۽ خواندگي کاتو، حڪومت سنڌ.
پرير ساگر، صوبائي ڪوآرڊينيٽر سنڌ، (JICA AQAL, Karachi)
فائقا لاکو، ٽريننگ آفيسر سنڌ، (JICA AQAL Project)
ريحانه بتول، ايجوڪيشن آفيسر، (UNICEF Sindh, Karachi)

آزمائشي ڇاپو: سال 2025

ڪمپوزنگ، لي آئوٽ: فرحان جاويد، اڪمل شھزاد، JICA, AQAL Project، زاهد علي ابڙو DCAR

ٽيڪنيڪل ۽ مالي سهڪار: UNICEF Sindh, Karachi ۽ JICA AQAL Project

پيغام

قومن جي ترقيءَ جو دارومدار ماڻهن جي شعوري معلومات تي ٻڌل هوندو آهي ۽ انهيءَ ڪري هر شخص لاءِ تعليم حاصل ڪرڻ لازمي آهي. اسلامي جمهوريه پاڪستان جي آئين جي شق 25-A ۽ 37-B کان علاوه انساني حقن جي عالمي چارٽر جو پڻ مطالبو آهي، ته ملڪ جو هر شخص تعليم جي زيور سان سينگاريل هجي.

پاڪستان ۽ خاص طور تي سنڌ صوبي جي آباديءَ جو ڪجهه وڏو حصو علم جي روشنيءَ کان محروم آهي. هن وقت سنڌ ۾ خواندگي جي شرح 62 سيڪڙو کان به گهٽ آهي. سنڌ حڪومت جي ڪوشش آهي ته هن شرح کي 2030ع تائين 85 سيڪڙو تائين پهچايو وڃي.

سنڌ صوبي ۾ تعليم کاتي، يونيسيف UNICEF، جائيڪا JICA، ڊائريڪٽوريٽ نصاب، جائزو ۽ تحقيق، اسڪولي تعليم ۽ خواندگي کاتو، حڪومت سنڌ ۽ مختلف ماهرن جي تعاون سان غير رسمي تعليم جي لاءِ مختلف مضمونن جا نصاب ترتيب ڏنا آهن. پهرئين مرحلي ۾ ابتدائي درجن جا نصاب مرتب ڪيا ويا ۽ 2022ع ۾ ايليمينٽري درجن جا نصاب ترتيب ڏنا ويا. انهيءَ نصاب جي تحت ايليمينٽري درجن جي سڀني مضمونن جا درسي ڪتاب ۽ استادن جي لاءِ رهبر تيار ڪيا ويا آهن. جن جي مدد سان صوبي سنڌ جا شاگرد 18 مهينن ۾ ايليمينٽري تعليم مڪمل ڪري سگهندا. انهن درجن کي پيڪيج ڊي ۽ اي جا نالا ڏنا ويا آهن ته جيئن اهي ٻار جيڪي ڪنهن به سبب جي ڪري اسڪولن ۾ رسمي تعليم جاري نه رکي سگهيا ۽ انهن جي عمر وڏي وئي آهي ته اهي، هن تيز رفتار تعليم يعني 18 مهينن تي مشتمل ڪورس جي ذريعي تعليم مڪمل ڪري ايليمينٽري جو سرٽيفڪيٽ حاصل ڪري سگهن.

سمورن استادن ۽ فيلڊ جي عملي کي گذارش ٿي ڪجي ته اهي پنهنجا فرض خوش اسلوبيءَ سان انجام ڏين ۽ پڙهائيءَ دوران جي دوران پيش ايندڙ مسئلن کان اسان کي آگاهه ڪن ته جيئن انهيءَ عمل ۾ بهتري آندي وڃي.

وڏي اميد آهي ته نئين نصاب مطابق جوڙيل هي مواد غير رسمي تعليم جي ضرورتن جو بهتر انداز ۾ پورا ٿو ڪندو.

زاهد علي عباسي

سيڪريٽري

تعليم ۽ خواندگي جو کاتو،

حڪومت سنڌ

پيش لفظ

ارڙهين آئيني ترميم کان پوءِ تعليم ۾ نصاب سازي جون ذميواريون صوبن جي حوالي ڪيون ويون آهن. انهي ڏس ۾ ڊائريڪٽوريٽ خواندگي ۽ غير رسمي تعليم، اسڪولي تعليم ۽ خواندگي کاتو، حڪومت سنڌ 2015ع ۾ جاپان انٽرنيشنل ڪوآپريشن ايجنسي (JICA)، يونيسيف (UNICEF) ۽ ڊائريڪٽوريٽ نصاب، جائزو ۽ تحقيق، (DCAR) اسڪولي تعليم ۽ خواندگي کاتي جي تعاون سان غير رسمي تعليم جي حوالي سان ابتدائي درجن جي لاءِ مختلف مضمونن جا نصاب تيار ڪيا، جنهن کي پيڪيج اي، بي، سي جا نالا ڏنا ويا، انهي نصاب تحت درسي ڪتاب ۽ استادن جا رهبر پڻ تيار ڪيا ويا. مٿي ڄاڻايل نصاب ۽ ڪتابن جي تياري ۾ تعليمي ماهرن ۽ استادن تي مشتمل ڪاميٽيون جوڙيون ويون، جن هن ڪم ۾ رپورٽون ۽ مواد کي دلچسپ، مؤثر ۽ لاپائتو بنائڻ جي پوري ڪوشش ڪئي آهي.

ابتدائي درجن تي عمل درآمد ڪرڻ دوران انهيءَ ڳالهه جي ضرورت محسوس ڪئي وئي ته ايليمينٽري درجن جو نصاب پڻ تيار ڪرڻ گهرجي. اهڙيءَ ريت ڊائريڪٽوريٽ خواندگي ۽ غير رسمي تعليم، اسڪولي تعليم ۽ خواندگي کاتو، حڪومت سنڌ 2015ع ۾ جاپان انٽرنيشنل ڪوآپريشن ايجنسي (JICA)، يونيسيف (UNICEF) ۽ ڊائريڪٽوريٽ نصاب، جائزو ۽ تحقيق، (DCAR) اسڪولي تعليم ۽ خواندگي کاتي جي تعاون سان ايليمينٽري درجن جي مختلف مضمونن جي نصاب، درسي ڪتاب ۽ استادن جي رهبر کي تيار ڪرڻ جو سلسلو شروع ڪيو ويو. ڪلاس ڇهين ۽ ستين جي جڳهه تي پيڪيج ڊي رائج ڪيو ويو ۽ ائين ڪلاس جي لاءِ پيڪيج اي جوڙيو ويو.

سنڌي پيڪيج اي جي درسي ڪتاب جي سبقن جي تياري ۾ نصاب ۾ ڏنل مهارتن، معيارن، سکيا جي حد، سکيا جي حاصلات، موضوع ۽ عنوانن سان گڏ تعليم جي بنيادي اصولن کي ذهن ۾ رکيو ويو آهي جهڙوڪ: آسان کان مشڪل، سادن کان پيچيده ۽ ظاهر کان ڳجها تصور ۽ خيال شامل ڪيا ويا آهن. سبقن جي مشقن ۾ ٻوليءَ جي سڃاڻپ تي خاص توجهه ڏنو ويو آهي ۽ تعليمي حاصلات جو جائزو وٺڻ لاءِ مختلف نوعيت جا سوال پڻ شامل ڪيا ويا آهن.

’استادن جي رهبر‘ ۾ هر سبق جي سبقي حاڪمي موجب مؤثر تدريسي طريقن ۽ سکيا ۾ مددگار ڳڻن جي نشاندهي ڪئي وئي آهي. سکيا جي سرگرمين ۾ تعليمي حاصلات جي لاءِ ذهني آمادگيءَ جي فن، سبق جي پيش ڪش سان گڏوگڏ عبارتن ۽ گرامر جو پڻ خاص خيال رکيو ويو آهي.

اميد ٿا ڪريون ته توهان انهيءَ ’درسي ڪتاب‘ ۽ ’استادن جي رهبر‘ کي تعميري، تنقيدي نقطه نظر سان ڏسندا ۽ انهيءَ کي بهتر بنائڻ لاءِ پنهنجي قيمتي رايي سان نوازيندا.

خير خواه

عبدالجبار مري

ڊائريڪٽر

ادارو خواندگي ۽ غير رسمي تعليم

حڪومت سنڌ

قرآن ڪريم

تعارف

قرآن پاڪ الله تعالى جو ڪلام ۽ مقدس ڪتاب آهي، جيڪو سڄي انسانيت لاءِ هدايت جو ذريعو آهي. هن عظيم ڪتاب کي الله تعالى پنهنجي آخري رسول حضرت محمد خاتم النبيين رسول الله صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي ذريعي دنيا تائين پهچايو. ان ۾ ڪائنات جي خالق انسانيت لاءِ صحيح عقيدن ۽ گڏوگڏ سماجي، معاشرتي، اقتصادي ۽ ٻين ضروري معاملن بابت مڪمل طريقيڪار ڏنو آهي، جنهن تي عمل ڪري، انسان الله جل شانہ جي رضا ۽ خوشنودي سان گڏ دنيا ۽ آخرت جي ڪاميابي ۽ سعادت حاصل ڪري سگهي ٿو.

قرآن پاڪ ۾ ٽيهه پارا ۽ هڪ سئو چوڏهن سورتون آهن، جيڪو خاتم النبيين حضرت محمد ﷺ تي آهستي آهستي تقريباً ٽيويهه سالن جي عرصي ۾ نازل ٿيو. هيءُ دنيا ۾ سڀ کان وڌيڪ پڙهيو ويندڙ ڪتاب آهي. هن مبارڪ ڪتاب جا ڪيترائي فضائل آهن. قرآن پاڪ کي ياد ڪرڻ وڏي سعادت آهي. ان کي پڙهڻ وارن کي وڏو اجر ملي ٿو ۽ انهن جو ايمان وڌي ٿو. نبي ڪريم ﷺ جن جو ارشاد آهي:

حديث مبارڪ جو حوالو لکيو وڃي.

قرآن پاڪ پڙهندڙ کي هر حرف جي تلاوت تي ڏهه نيڪيون ملن ٿيون. ان تي عمل ڪرڻ واري لاءِ اجر عظيم آهي ۽ اهو دنيا ۽ آخرت جي سعادت جو حقدار بڻجي وڃي ٿو.

هن باب ۾ قرآن پاڪ جا ڏهه پارا (21 کان 30) ناظره تجويد سان پڙهايا ويندا ۽ ٻن سورتن (سورة التڪاثر ۽ سورة الهمزة) کي حفظ ڪرايو ويندو. ان کان علاوه آيت الڪرسي کي ترجمي سان ياد ڪرايو ويندو.

مقصد

هن باب ۾ ڏنل نصابي مواد جو اصل مقصد اهو آهي، ته شاگرد قرآن پاڪ کي نماز ۽ روزاني زندگيءَ ۾ صحيح تلفظ ۽ درست انداز سان پڙهي سگهن. ڪجهه حصو ياد ڪري سگهن ۽ ڪجهه حصي جو ترجمو پڙهي سگهن، ته جيئن انهن ۾ قرآن پاڪ تي غور و فڪر ڪرڻ، عمل ڪرڻ ان جي پيغام کي عام ڪرڻ جو جذبو ۽ شعور پيدا ٿي سگهي. ان سان گڏوگڏ شاگردن ۾ قرآن فهميءَ جو جذبو پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي وئي آهي.

الف ناظره قرآن: 21 کان 30 (ڏهه پارا)

سکيا جي حاصلات:

1. شاگرد قرآن پاڪ کي تجويد، خوش الحانيءَ ۽ روانيءَ سان تلاوت ڪري سگهندا.
2. شاگرد قرآن مجيد تجويد، خوش الحانيءَ، ۽ روانيءَ سان تلاوت ڪري سگهندا.
3. مذڪوره سورتن کي ياد ڪري نماز ۾ ۽ نماز کان علاوه روانيءَ سان زباني پڙهي سگهندا.

(21) اُنلُ مَا اَوْحِيَ (22) وَمَنْ يَفْنُتْ (23) وَمَا لِي (24) فَمَنْ اَظْلَمُ (25) اِلَيْهِ يُرَدُّ (26) حَمَّ (27) قَالَ فَمَا حَطْبُكُمْ (28) قَدْ سَمِعَ اللهُ (29) تَبَارَكَ الَّذِي (30) عَمَّ

استادن لاءِ هدايتون

1. شاگردن کي قرآن پاڪ جي پارن جا نالا ياد ڪرايا وڃن.
2. ناظره ۽ حفظ جا ٻئي حصا ڇهه ماهي امتحان ۾ شامل ڪيا وڃن، جڏهن ته سالياني امتحان ۾ زباني امتحان ورتو وڃي. ۽ حاصل ڪيل نمبر نتيجن جي فهرست ۾ شامل ڪيا وڃن.
3. اسلاميات جا ڪل سئو نمبر مقرر ٿيل آهن، جن ۾ ناظره قرآن لاءِ 40 نمبر مخصوص ڪيا ويا آهن. اسلاميات ۾ ڪاميابيءَ لاءِ ناظره قرآن مجيد ۾ ڪاميابي لازمي آهي.

(ب) حفظ قرآن مجيد: سورة الهمزة . سورة التكاثر.

سکيا جي حاصلات:

قرآن پاڪ جو هيءُ حصو پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن قابل ٿي ويندا:

1. ذڪر ڪيل سورتن کي تجويد سان گڏ زباني ياد ڪري ٻڌائي سگهندا.
2. انهن سورتن کي ياد ڪري نماز ۾ ۽ نماز کان ٻاهر روانيءَ سان زباني پڙهي سگهندا.

سورة التكاثر

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْهُكْمُ التَّكَاثُرُ (١) حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ (٢) كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ (٣) ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ (٤)
كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ (٥) لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ (٦) ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ (٧) ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ
يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ (٨)

سورة الهمزة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيَلِّ لِكُلِّ هُمْزَةٍ لَمْرَةً، (١) الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ، (٢) يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ (٣)، كَلَّا ط
لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ، (٤) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ، (٥) نَارُ اللَّهِ الْمَوْقُودَةُ، (٦) الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى
الْأَفْنِدَةِ، (٧) إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ، (٨) فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ (٩).

آية الكرسي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ
عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (٢٥٥)

ترجمو:

اللہ (أهو آهي جو) أن کان سواء ڪو عبادت جي لائق نه آهي، (أهو سدائين) جيئرو (جهانن کي) بيهڪ
ڏيندڙ آهي، کيس نڪي پنڪي ۽ نڪي ننڊ ونندي آهي، جيڪي آسمانن ۾ آهي ۽ جيڪي زمين ۾
آهي سو (سڀ) سندس (ملڪيت) آهي. ڪير آهي جو سندس موڪل ڌاران وٽس ڀارت ڪري سگهي؟
جيڪي انهن (مخلوقن) جي اڳيان آهي ۽ جيڪي سندن پوئتان آهي سو (سڀ) ڄاڻندو آهي، ۽ جيڪي
گهري تنهن کان سواءِ سندس علم مان ڪنهن ذري کي (أهي) گهيرو ڪري نه سگهندا آهن، سندس
(بادشاهيءَ جي) ڪرسيءَ آسمانن ۽ زمين کي لپيٽيو آهي، ۽ انهن جي سنڀال کيس نه ٿڪائيندي
آهي، ۽ اهو (سڀ کان) مٿاهون وڏي وڏائيءَ وارو آهي.

شاگردن ۽ شاگردياتين لاءِ سرگرمي: شاگردن ۽ شاگردياتين ۾ سورة التكاثر ۽ آية الكرسيءَ جي
خوش خطيءَ ۽ قراءت جو مقابلو ڪرايو.

مشق

هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. سبق ۾ ذڪر ڪيل ڏهن ڀارن مان ڪن به ٻن ڀارن جا نالا ٻڌايو.
2. سبق ۾ ڏنل حفظ وارين سورتن مان ڪنهن به هڪ سورت جو نالو ٻڌايو.
3. لُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جو ترجمو ٻڌايو.

استادن لاءِ هدايتون:

1. قرآن پاڪ جا هي ڏهه ڀارا ناظره تجويد سان پڙهايا وڃن.

2. شاگردن ۽ شاگردياڻين کي تجويد يعني صحيح تلفظ، درست انداز ۽ قاعدن سان پڙهائڻ تي خاص ڌيان ڏنو وڃي.
3. شاگردن ۽ شاگردياڻين کي حفظ واريون چونڊ سورتون حفظ ۽ ترجمي واري آية الڪرسي ترجمي سان آية الڪرسي برزبان ياد ڪرائڻ جي ڪوشش ڪئي وڃي ۽ هر هڪ شاگرد ۽ شاگردياڻيءَ کان ياد پڙهيو وڃي.
4. شاگردن ۽ شاگردياڻين کي سورة التڪاثر سورة الهمزه ۽ آية الڪرسي ترجمي سان بورڊ تي لکي سمجهايو وڃي.

تعارف

لفظ ايمانيات "ايمان" مان ورتل آهي، جنهن جو مطلب آهي: يقين رکڻ، ۽ تابعدار ٿيڻ. ايمانيات مان مراد آهن، اهي عقيدا جن تي يقين رکڻ هڪ مسلمان لاءِ لازمي ۽ ضروري آهي. اسلامي تعليمات ۾ جن عقيدن تي يقين رکڻ ضروري آهي، اهي هي آهن: الله تعاليٰ، فرشتن، آسماني ڪتابن، سڀني رسولن، آخرت، تقدير ۽ مرڻ کان پوءِ ٻيهر زنده ٿيڻ تي يقين رکڻ (پوئين ڪلاس ۾ "ايمان مفصل" پڙهي چڪا آهيون). جيستائين ڪو شخص انهن عقيدن تي دل سان يقين نٿو رکي، انهن تي ايمان آڻڻ جو اقرار نٿو ڪري ۽ انهن کي نٿو مڃي يا ڪنهن هڪ جو به انڪار ٿو ڪري، ته ان کي مؤمن نٿو چئي سگهجي.

عبادات مان مراد آهي الله تعاليٰ جي بارگاه ۾ پنهنجي عاجزي ۽ انڪساريءَ کي ظاهر ڪرڻ ۽ سندس هدايتن مطابق زندگي گذارڻ. اسلام جي ارڪان تي مڪمل ايمان رکڻ ۽ انهن کي صحيح طريقي سان ادا ڪرڻ. سماجي، معاشي، ۽ ٻين معاملن ۾ الله تعاليٰ جي هدايتن تي عمل ڪرڻ. ملڪي ۽ ٻين الاقوامي تعلقات کي الله تعاليٰ جي حڪمن مطابق ترتيب ڏيڻ به عبادتن ۾ شامل آهي.

مقصد

هن باب ۾ آخرت جي عقيدن ۽ 'روزي' بابت جيڪي عنوان ڏنا ويا آهن، ان جو مقصد اهو آهي ته شاگردن ۽ شاگردياتين جي ذهنن ۾ آخرت جي سوچ ۽ الله تعاليٰ جي اڳيان پنهنجن عملن جي حساب ڏيڻ جو احساس پيدا ڪيو وڃي، جيئن انهن جي سيرت جي تعمير ٿي سگهي. اهڙيءَ طرح اهي اسلام جي اهم عبادت روزي جي اهميت ۽ فضيلت کان آگاه ٿين، پنهنجي دنياوي زندگي الله تعاليٰ جي رضا موجب گذارڻ جي ڪوشش ڪري سگهن.

(الف) ايمانيات: آخرت جو عقيدو ۽ سيرت جي تعمير ۾ ان جو ڪردار

سڪيا جي حاصلات:

1. آخرت جي عقيدتي جي مفهوم، اهميت ۽ گهرجن کي سمجهي سگهن.
2. آخرت جي عقيدتي کي سيرت جي تعمير جي حوالي سان سمجهي پنهنجي انفرادي ۽ اجتماعي زندگيءَ ۾ اصلاح ڪري سگهن

آخرت جي عقيدتي جو مفهوم:

لفظ عقيدو "عقد" مان ورتل آهي، جنهن جي معنيٰ آهي: ڪنهن شيءِ کي ٻڌڻ يا جوڙڻ. اصطلاح ۾ ڪنهن شيءِ کي سچ ڄاڻي دل ۾ مضبوط ۽ پڪو ڪري وٺڻ جو نالو عقيدو آهي.

آخرت جو مطلب آهي: "پوءِ ٿيڻ واري" يا "آخري شيءِ". آخرت جي عقيدتي جو اصطلاحِي مفهوم هي آهي، ته هر شخص کي موت کان پوءِ الله جي حڪم سان زنده ٿي، ان جي بارگاهه ۾ پنهنجي عملن جو حساب ڏيڻو آهي، جنهن جي نتيجي ۾ اهو جزا يا سزا جو حقدار ٿيندو. ان زندگي جو نالو "آخروي زندگي" آهي، ۽ ان زندگيءَ تي ايمان آڻڻ جو نالو "ايمان بالآخرة" آهي. سورة القارعة ۾ ارشاد باري آهي:

فَأَمَّا مَنْ نَقَلَتْ مَوَازِينُهُ (6) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ (7) وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ (8) فَأَمْرُهُ
هَٰؤُلَاءِ (9) (سورة القارعه آيت 6-9)

ترجمو: پوءِ جنهن جو پلڙو (نيڪ عملن جو) ڳورو هوندو، اهو دل پسند خوشين ۾ هوندو، ۽ جنهن جو پلڙو (نيڪ عملن جو) هلڪو هوندو، ان جو نڪاڻو اونهي ڪاهي هوندو.

قرآن مجيد ۾ آخرت جا چار مرحلا بيان ڪيا ويا آهن:

1. دنيا جو فنا ٿيڻ. 2. انسانن ۽ جنن جو الله تعاليٰ جي حڪم سان ٻيهر زنده ٿيڻ. 3. حساب ڪتاب.
4. جزا ۽ سزا. يعني الله تعاليٰ جي حڪم سان هيءَ دنيا ۽ ان ۾ موجود سڀ مخلوق فنا ٿي ويندي، پوءِ هن جهان جي خاتمي کان پوءِ الله تعاليٰ ٻئي جهان ۾ سڀني انسانن ۽ جنن کي، جيڪي پيدا ٿيڻ جي شروع کان وٺي قيامت جي ڏينهن تائين زمين تي پيدا ٿيا هئا، هڪ ئي وقت ۾ ٻيهر زنده ڪري انهن جي دنيا ۾ ڪيل عملن جو حساب وٺندو، ۽ هر ڪنهن کي انهن جي عملن مطابق بدلو ڏنو ويندو. يعني دنيا ۾ ڪيل نيڪين ۽ برائين جو وزن ڪيو ويندو، ۽ جنهن جي نيڪ عملن جو پلڙو وزني هوندو، ان کي انعام طور جنت ۾ داخل ڪيو ويندو، ۽ جنهن جي برن عملن جو پلڙو ڳرو هوندو، ان کي دوزخ ۾ داخل ڪيو ويندو.

آخرت جي عقيدتي جي اهميت: اسلامي عقيدن مان هڪ اهم عقيدو آخرت تي ايمان آڻڻ آهي. توحيد ۽ رسالت سان گڏ آخرت جي عقيدتي جي دعوت سڀني نبين سڳورن ڏني آهي، ڇو ته دنيا ۾ انسان جي ڪيل سڀني عملن ۽ ان جي نتيجن جو حقيقي ۽ دائمي بنياد آخرت ئي آهي. فرمانِ الهي آهي:

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ (سورة الشورى آيت 20)

ترجمو: جيڪو آخرت جي پوک چاهي ٿو، اسان ان جي پوک وڌائيندا آهيون.

قرآن مجيد جي بيشمار آيتن ۾ هن عقيدتي تي زور ڏنو ويو آهي. ۽ جيڪي ماڻهو هن عقيدتي تي ايمان رکن ٿا، اهي حقيقي مومن ۽ متقي آهن. ارشادِ باري تعاليٰ آهي: وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ترجمو: مومن/متقي ماڻهو آخرت تي يقين رکندا آهن.

آخرت جي عقيدتي جو سيرت جي تعمير ۾ ڪردار: جڏهن مسلمان جي ذهن ۾ آخرت جو عقيدو پختو ٿي ويندو آهي، ۽ ان کي ان ڳالهه جو يقين ٿي ويندو آهي ته ان جا سڀ دنيا جا عمل، اعمال نامي ۾ محفوظ ڪيا ٿا وڃن ۽ انهن عملن جي نتيجي ۾ ان کي اخروي سعادت يا شقاوت ملي ٿي، ته پوءِ اهو اخروي سعادت ۽ فلاح حاصل ڪرڻ لاءِ نيڪ عملن ۾ جلدي ڪندو آهي، ۽ اخروي بدبختي ۽ سزا کان بچڻ لاءِ برائين کان بچڻ جي ڪوشش ڪندو آهي.

بهادري ۽ شجاعت: آخرت تي ايمان رکڻ وارو مومن ڏيڄو ۽ بزدل نه ٿيندو آهي، ڇو ته ان کي يقين هوندو آهي ته هن دنيا جي زندگي عارضي آهي ۽ هميشه واري زندگي آخرت جي زندگي آهي. تنهن ڪري اهو موت کان به نٿو ڊڄي، بلڪ هر نيڪ عمل ڪرڻ ۾ بهادري ۽ جرئت کان ڪم وٺي ٿو. حق ۽ انصاف لاءِ مخالفت ۽ دشمنيءَ کان نٿو ڊڄي، الله جي راه ۾ جهاد ڪرڻ ۽ شهيد ٿيڻ ۾ سعادت محسوس ڪري ٿو، ڇو ته ان کي اهو يقين آهي ته دنيا ۾ جيڪي به مشڪلاتون ۽ تڪليفون اچي رهيون آهن، ان جو بدلو آخرت ۾ ملندو.

صبر ۽ تحمل: آخرت تي ايمان رکڻ وارو مسلمان دنيا جي هر درد ۽ تڪليف کي صبر ۽ تحمل سان برداشت ڪري ٿو، ڇو ته ان کي يقين آهي ته الله تعاليٰ سڀني مشڪلاتن ۽ تڪليفن کي صبر سان برداشت ڪندڙن لاءِ وڏن انعامن جو وعدو ڪيو آهي. ارشادِ باري تعاليٰ آهي:

إِنَّمَا يُؤَقَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (سورة الزمر آيت 10) ترجمو: بيشڪ صبر ڪندڙن کي انهن جو اجر بي حساب ڏنو ويندو.

سخاوت ۽ فياضي: آخرت تي مضبوط ايمان رکڻ وارو مسلمان فطري طور تي سخي ۽ فياض هوندو آهي، ۽ پنهنجو مال الله جي راه ۾ ۽ ضرورت مند مسڪينن ۽ محتاجن تي خوشدليءَ سان خرچ ڪندو آهي، ڇو ته ان کي اها ڄاڻ هوندي آهي ته الله تعاليٰ مومنن کي خرچ ڪرڻ لاءِ تمام گهڻيون هدايتون ڏنيون آهن، ۽ آخرت ۾ ان جو بدلو وڌائي ڏيندو آهي.

ذميداريءَ جو احساس: آخرت جي عقيدتي تي ايمان رکڻ وارو مسلمان پنهنجي ذميوارين کي دل جي شوق ۽ سچائيءَ سان نڀائيندو آهي، ڇو ته کيس ڄاڻ آهي ته قيامت جي ڏينهن کانئس انهن

عملن ۽ ذميواريءَ جو حساب ورتو ويندو، جيڪڏهن ان عمل ۾ ڪا غفلت ٿيندي، ته اها غفلت آخرت ۾ ان لاءِ نقصان جو سبب بڻجندي، ۽ جيڪڏهن ان ۾ سچائي ۽ اخلاص سان عمل ڪندو، ته ان کي انعام ۽ ثواب ملندو.

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ سرگرمي:

1. شاگرد ۽ شاگردياڻيون آخرت جي عقيدتي جو مفهوم هڪ ٻئي کي ٻڌائين.
2. آخرت جي عقيدتي بابت سبق ۾ ڏنل آيتن مان هڪ آيت ترجمي سان ياد ڪري استاد کي ٻڌائين.

مشق

1. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو.
 - (i) عقيدتي جي لفظي معنيٰ ڇا آهي؟
 - (ii) آخرت جي عقيدتي مان ڇا مراد آهي؟
 - (iii) آخرت جي عقيدتي جي اهميت بابت ڪجهه ٻڌايو.
 - (iv) آخرت جو عقيدو انسان جي سيرت تي جيڪي اثرات مرتب ڪندو آهي، انهن مان ڪن به ٻن جو بيان ڪيو.
2. هيٺيان خال ڀريو.
 - (I) قرآن مجيد ۾ آخرت جا _____ مرحلا بيان ڪيا ويا آهن.
 - (II) آخرت تي ايمان آڻڻ اسلامي عقيدن مان هڪ _____ عقيدو آهي.
 - (III) آخرت تي مضبوط يقين رکڻ وارو مسلمان فطري طور سخي ۽ _____ هوندو آهي.

3. صحيح جواب تي (✓) جو نشان لڳايو.

- (I) توحيد ۽ رسالت سان گڏ آخرت جي عقيدتي جي دعوت ڏني آهي:
 - (الف) صرف حضرت محمد رسول الله خاتم النبيين صلي الله عليه وسلم. (ب) صرف حضرت ابراهيم عليه السلام. (ج) صرف حضرت عيسيٰ عليه السلام. (د) سڀني نبين عليهم السلام.
 - (الف) صرف ڪافرن جو. (ب) صرف مسلمانن جو. (ج) صرف منافقن جو. (د) سڀني انسانن جو.

(II) جن ماڻهن جا برا عمل گهڻا هوندا:

- (الف) انهن کان حساب نه ورتو ويندو. (ب) انهن کي ٻيهر دنيا ۾ موڪليو ويندو. (ج) انهن کي جهنم ۾ وڌو ويندو. (د) انهن کي ماريو ويندو.
- (III) جيڪي ماڻهو آخرت جي عقيدتي تي ايمان آڻن ٿا، اهي آهن:

(الف) عقلمند. (ب) علماء. (ج) حقيقي مومن ۽ متقي. (د) عام ماڻهو.

4. صحيح جملن جي سامهون (√) ۽ غلط جملن جي سامهون (X) لڳايو:

جملو	صحيح	غلط
1. آخرت جو عقيدو اسلام جي بنيادي عقيدن مان ناهي.		
2. جنهن ذري برابر به نيڪي ڪئي هوندي، اهو ان کي ڏسندو.		
3. آخرت جي زندگي عارضي هوندي.		
4. هر شخص کان پنهنجي ذميدارين بابت پڇاڻو ڪيو ويندو.		

5. جملن کي درست ڪرڻ لاءِ صحيح لفظ جو انتخاب ڪريو.

(الف) عقيدتي جي لفظي معنيٰ آهي (پڪڙڻ/ٻڌڻ)

(ب) جن ماڻهن جي بخشش ٿي ويندي، اهي (ڪامياب/ناڪام) ٿيندا.

(ج) آخرت جو عقيدو انسان کي (سخي/لاپرواه) بڻائيندو آهي.

(د) آخرت جو عقيدو انسان ۾ (صبر ۽ تحمل/دنيا سان محبت) جو جذبو پيدا ڪندو آهي.

استادن لاءِ هدايتون

1. هيٺين عنوانن تي شاگردن/شاگردياڻين کان تفصيلي مضمون لکرايو:

○ قيامت جو مطلب.

(ب) روزو: فضيلت ۽ معاشري تي اهميت

سڪيا جي حاصلات:

1. صوم (روزي) جو تعارف ۽ اهميت سمجهي سگهندا.

2. صوم (روزه) جي معاشرتي فائدين کي سمجهي انفرادي زندگي ۾ اختيار ڪري

سگهندا.

روزي جو مفهوم "صوم" عربي ٻوليءَ جو لفظ آهي، جنهن جي لفظي معنيٰ آهي، ڪنهن قول يا ڪم کان رڪجڻ. اسلامي شريعت ۾ صوم (روزو) مان مراد آهي باڪ ڦٽڻ کان وٺي سج لهڻ تائين الله تعاليٰ جي رضا حاصل ڪرڻ جي نيت سان ڪاٺ پيئڻ ۽ نفساني خواهشات کان رڪجڻ. سنڌيءَ ۾ صوم کي روزو چيو ويندو آهي.

روزي جي اهميت ۽ فضيلت: روزو اسلام جي ارڪان مان هڪ اهم رڪن ۽ عبادت آهي، جيڪو سنه 2 هجريءَ ۾ فرض ڪيو ويو. رمضان مهيني ۾ روزو رکڻ هر عاقل ۽ بالغ مسلمان مرد ۽ عورت تي فرض آهي. روزو صرف حضرت محمد صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جي امت تي نه، پر ان کان اڳ ۾ جيتريون امتون گذريون آهن، انهن سڀني تي فرض هو.

قرآن مجيد ۾ الله تعاليٰ جو ارشاد آهي " (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) (سورة البقرة آيت 183)

ترجمو: مومنو! اوهان تي روزو فرض ڪيو ويو آهي، جيئن اوهان کان اڳين نبين جي امتن تي فرض ڪيو ويو هو، ان کان اميد آهي ته اوهان ۾ تقويٰ پيدا ٿيندي.

روزي رکڻ جي فرضيت بابت ارشاد باري آهي: "فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ" (سورة البقرة آيت 185)

ترجمو: جيڪو شخص هن مهيني کي لهي، ان تي ان مهيني جا روزا رکڻ لازم آهن.

عارضی طور تي روزو نه رکڻ جي اجازت صرف بیمار، مسافر ۽ معذور ماڻهن کي ڏني وئي آهي. پر جيئن ئي بیماری، سفر يا معذوري ختم ٿيندي، ته ڇڏيل روزا مڪمل ڪرڻ ضروري ٿيندا.

روزي جي فضيلت بيان ڪندي حضرت محمد صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جو ارشاد آهي: "جنهن ماڻهوءَ رمضان جا روزا ايمان ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي نيت سان رکيا، ته ان جا پويان سڀ گناه معاف ڪيا ويندا." (حديث ۾ بارڪ جو حوالو)

روزو هڪ اهڙي عبادت آهي جيڪا انسان ۾ الله تعالیٰ جي حاڪميت، ان جي اطاعت جو شعور ۽ پنهنجي عاجزي ۽ بندگي جو احساس پيدا ڪندي آهي. روزي جو اصل مقصد انسان جي خواهشن کي الله تعالیٰ جي احڪامن جو تابع ڪري ان ۾ تقويٰ جي صفت پيدا ڪرڻ آهي، ۽ تقويٰ الله تعالیٰ جي بندگي ۽ ان جي اطاعت جي ان شعور جو نالو آهي، جيڪو انسان کي نيڪين ڪرڻ تي آماده ڪري ٿو ۽ برائين کان روڪي ٿو.

جڏهن مؤمن ۾ بندگي ۽ اطاعت جو شعور پختو ٿي ويندو، ته پوءِ روزو رکي پنهنجي جائز ضرورت يعني ڪاٺ پيئڻ کي ئي ناهي ڇڏڻو، پر عملي زندگيءَ ۾ هر ان شيءِ کي ڇڏڻو آهي جنهن کان الله تعالیٰ روڪيو آهي.

روزي جا سماجي فائدا: جيتوڻيڪ روزو هڪ انفرادي عمل آهي، پر جيئن نماز باجماعت پڙهڻ سان هڪ اجتماعي عمل بڻجي وڃي ٿي، تيئن روزو به هڪ مقرر مهيني ۾ رکڻ سان اجتماعي صورت اختيار ڪري ٿو، ۽ مهيني ۾ سالاني تربيت جي حيثيت سان هن عبادت جو هڪ خاص انداز پيدا ٿئي ٿو. ان لاءِ ان جا سماج تي ڪيترائي گهرا اثرات پون ٿا، جن مان ڪجهه هي آهن:

(الف) تقويٰ ۽ پاڪيزگي جو ماحول پيدا ٿيڻ: رمضان ۾ جيئن ته هر مسلمان روزو رکي ٿو ۽ ان سان گڏ نماز، تلاوت ۽ تراويح جو به خاص اهم ڌيان ڏيندو آهي، جنهن ڪري سماج ۾ هڪ اهڙو نيڪيءَ جو ماحول پيدا ٿي ويندو آهي، جنهن ۾ نيڪيون وڌنديون رهنديون آهن ۽ برائيون قابو ۾ رهنديون آهن.

(ب) همدردِي ۽ غم خواري جو جذبو پيدا ٿيڻ: رمضان ۾ ڇاڪاڻ ته امير ۽ غريب تقريباً سڀ مسلمان روزا رکندا آهن، ان ڪري بڪ ۽ اڇ برداشت ڪرڻ سان اميرن جي دلين ۾ غريبن لاءِ همدردِي ۽ غم خواري جو جذبو پيدا ٿيندو آهي، جيئن حضرت محمد صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جو ارشاد آهي: "رمضان جو مهينو همدردِيءَ ۽ غم خواري جو مهينو آهي."

(ج) انساني مساوات جو عملي مظاهرو: روزو مساوات جي شعور کي وڌيڪ مضبوط ڪري ٿو. ان مهيني ۾ امير ۽ غريب، حاڪم ۽ محڪوم، بادشاهه ۽ فقير تقريباً سڀ مسلمان هڪ ئي حالت ۾ ڏينهن گذاريندا آهن. سڀني جي چاهي تي الله تعاليٰ جي حاڪميت ۽ پنهنجي محڪوميت واضح نظر ايندي آهي. اها صورتحال سماج ۾ برابريءَ، مساوات ۽ باهمي انساني همدرديءَ جا جذبا پيدا ڪندي آهي ۽ سماج ۾ اوچ نيچ جي تصور کي ختم ڪرڻ ۾ مددگار ثابت ٿيندي آهي.

شاگرد ۽ شاگردياتين لاءِ سرگرمي:

- روزي ذريعي غريبن لاءِ همدرديءَ ۽ مالياتي مدد جي حيثيت تي پاڻ ۾ بحث ڪريو.
- روزي جا جسماني صحت تي پوندڙ اثر هڪ ٻئي کي ٻڌايو.

1. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (I) روزي مان ڇا مراد آهي؟
 (II) قرآن مجيد ۾ روزي جو مقصد ڇا ٻڌايو ويو آهي؟
 (III) روزو ڪهڙن ماڻهن تي فرض آهي؟
 (IV) روزي جي فضيلت بابت ۾ حديث ۾ ڇا آيو آهي؟
 (V) روزي جي معاشرتي فائدين مان ڪي به ٻه فائدا بيان ڪريو؟

2. خالي جڳهون ڀريو:

- (I) مومنو! اوهان تي روزا فرض ڪيا ويا آهن.
 (II) روزو هر عاقل ۽ مسلمان مرد ۽ عورت تي فرض آهي.
 (III) حديث پاڪ ۾ آهي: رمضان جو مهينو ۽ غم خوري جو مهينو آهي.
 (IV) روزو مساوات ۽ جو جذبو پيدا ڪري ٿو.

3. جملن کي درست ڪرڻ لاءِ صحيح لفظ چونڊيو:

- الف. روزي لاءِ عربي ٻوليءَ ۾ (صوم/صبر) جو لفظ استعمال ڪيو ويندو آهي.
 ب. روزو (سنه 2 هجري/سنه 9 هجري) ۾ فرض ٿيو.
 ج. حديث مطابق رمضان جا روزا رڪن سان (اڳيان/پويان) سڀ گناه معاف ٿي ويندا.
 د. روزي جو وقت (باڪ ڦٽيءَ /سج اڀرڻ) کان وٺي سج لٿي تائين ٿيندو آهي.
 4. درست جملن جي سامهون (✓) ۽ غلط جملن جي سامهون (⊗) جو نشان لڳايو

جملو	صحيح	غلط
1. روزو نا بالغ تي به فرض آهي.		
2. روزا شعبان جي مهيني ۾ فرض ڪيا ويا آهن.		
3. روزو سنه 2 هجري ۾ فرض ٿيو.		
4. صوم فارسي ٻوليءَ جو لفظ آهي.		
5. روزو اڳين نبين جي امتن تي به فرض ڪيو ويو هو.		

استادن لاءِ هدايتون:

- روزي جي فضيلت بابت ڪلاس ۾ هڪ تقرير مقابلي ڪرايو.
- روزي جي سماجي اثرن تي مضمون لکڻ جو مقابلي ڪرايو.

تعارف

"سيرت" لفظ جي معنيٰ آهي: طريقو، عادت، خصلت ۽ سوانح حيات. "طيبه" جي معنيٰ آهي: پاڪيزه، عمدہ، ۽ هر شيءِ جيڪا ظاهري ۽ باطني گندگيءَ کان پاڪ هجي ۽ فضائل سان سينگاريل هجي. "سيرت طيبه" مان مراد آهي پياري نبي حضرت محمد رسول الله خاتم النبيين صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جي زندگي مبارڪ جو تفصيل، واقعا ۽ سندن زندگي جو اهو انداز جيڪو پاڻ صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم پنهنجي زندگيءَ ۾ اختيار فرمايو. حضور اڪرم صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جي زندگي ۽ ان جو طرز عمل قرآن مجيد جو مڪمل عملي تفسير آهي، ان ڪري ان کي پڙهڻ، ان کي ڄاڻڻ ۽ ان تي عمل ڪرڻ هر مسلمان تي لازم آهي. قرآن مجيد ۾ ارشاد باري تعالیٰ آهي:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ (سورة الاحزاب: 21)

ترجمو: بيشڪ رسول الله صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جي زندگيءَ ۾ اوهان لاءِ بهترين نمونو آهي.

بي آيت ۾ الله تعالیٰ فرمايو آهي:

ترجمو: "۽ جيڪو اوهان کي پيغمبر ڏئي، اهو وٺو ۽ جنهن کان منع ڪري، ان کان رڪجي وڃو." (سورة الحشر آيت: 7).

سيرت طيبه هڪ جامع ۽ وسيع موضوع آهي، جنهن ۾ بانهي ۽ الله تعالیٰ جي وچ ۾ تعلق، بانهن جا باهمي روياءَ ۽ تعلقات، سياسي، سماجي ۽ معاشرتي ۽ اخلاقي حوالي سان هدايتون موجود آهن، جيڪي انسانيت لاءِ رهنمائيءَ جو ذريعو آهن، پر هن باب ۾ پاڻ ڪريم صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جي سيرت طيبه جا ڪجهه اهم پهلو ڏنا ويا آهن، جيڪي انسان جي شخصيت جي تعمير ۾ اهم ڪردار ادا ڪن ٿا، جيئن خلق عظيم، عدل ۽ احسان، حسن معاشرت ۽ گهريلو زندگي.

مقاصد

هن باب ۾ جيڪي عنوان ڏنا ويا آهن، انهن جو مقصد آهي ته شاگردن ۽ شاگردپاڻين جي ذهنن ۾ سيدنا حضرت محمد رسول الله صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جي سيرت ۽ اسوه حسنه سان رغبت پيدا ڪئي وڃي ۽ پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جي سيرت طيبه جي ڪجهه روشن پهلوئن کان کين آگاه ڪيو وڃي، ته جيئن اهي پنهنجي زندگيءَ ۾ ان تي عمل ڪري دنياوي ۽ اخروي سعادت حاصل ڪري سگهن.

خُلقِ عظيم

سکيا جي حاصلات:

1. خلقِ عظيم جو مفهوم ڄاڻي سگهندا.
2. سيرت النبي صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم مان خُلقِ عظيم جا چند مثال ڄاڻي سگهندا.
3. سيدنا رسول الله صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي خُلقِ عظيم جي روشنيءَ ۾ پنهنجي نفس ۽ كردار جي اصلاح ڪري سگهندا.

خُلقِ عظيم جو مفهوم

”خُلق“ عربي ٻوليءَ جو لفظ آهي، جنهن جي معنيٰ آهي: عادت ۽ ”عظيم“ جي معنيٰ آهي: بلند، ۽ مانائتو. اخلاق انسان جي زينت آهن. جيڪو شخص جيترو بلند اخلاق وارو هوندو، سماج ۾ اوترو قابل قدر ۽ قابل اعتماد هوندو ۽ ان جي ڳالهه شوق سان ٻڌي ويندي ۽ ان جي پيروي ڪئي ويندي. دين جي دعوت ڏيڻ وارن لاءِ عمدا اخلاق رکڻ تمام ضروري آهن. اهو سبب آهي جو آخري پيغمبر حضرت محمد رسول الله صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم اخلاق جي اعلى درجي تي فائز هئا. اخلاق جي لحاظ سان ڪا به اهڙي خوبي ناهي جيڪا پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم ۾ موجود نه هجي. قرآن مجيد ۾ الله تعاليٰ فرمايو آهي:

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ (سورة القلم آيت: 4)

ترجمو: ۽ توهان يقيناً اخلاق جي اعلى درجي تي آهيو.

ام المومنين حضرت سيده عائشه صديقه رضي الله عنها، سيدنا رسول الله صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي اخلاق جي بهترين تعريف پنهنجي قول ۾ فرمائي:

كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ (صحيح مسلم)

ترجمو: قرآن پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جو اخلاق هو.

ان جي معنيٰ آهي ته رسول الله صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جن دنيا ۾ صرف قرآن جي تعليم پيش نه ڪئي هئي، پر پاڻ صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم ان تي عمل به ڪري ڏيکاريو، جنهن شيءِ کان قرآن ۾ روڪيو ويو هو، پاڻ صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جن سڀ کان وڌيڪ ان کان پاسو ڪيو، جن اخلاقي صفتن کي قرآن فضيلت ڏني، سڀ کان وڌيڪ پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم انهن سان موصوف ٿيا ۽ جن ڳالهين کي قرآن ۾ نا پسند ڪيو ويو، سڀ کان وڌيڪ پاڻ سڳورا صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم انهن کان پاڪ رهيا.

حضور اڪرم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي اعليٰ اخلاق جا ڪجهه نمونا:

رحمت ۽ شفقت: الله تعالىٰ حضرت محمد صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم کي سڀني جهانن لاءِ رحمت ڪري موڪليو ۽ فرمايو:

۽ اسان توهان کي سڀني جهانن لاءِ صرف رحمت ڪري موڪليو آهي. " (سورة الانبياء آيت: 107)

اهڙيءَ طرح ٻنهي جهانن جا سردار صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم شفقت ۽ رحمت جا پيڪر هئا، پاڻ صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم سڀني انسانن جا خير خواه ۽ رحمت جي چانو هئا، ڪڏهن به ڪنهن کان ذاتي انتقام نه ورتائون.

غير مسلمان تي رحمت ۽ شفقت: غير مسلمان تي نبي ڪريم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جن جي رحمت ۽ شفقت هن طرح هئي، ته ڪائون انتقام نه ورتائون. مڪي جي مشرڪن پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم کي نه رڳو تڪليفون ڏنيون، بلڪ پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم کي پنهنجو وطن ڇڏڻ تي مجبور ڪيائون، ان جي باوجود پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم مڪي جي مشرڪن سان رواداري ۽ حُسن اخلاق جو مظاهرو ڪيو. مڪي ۾ ڏڪر پيو، ته پاڻ صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جن مالي مدد ڪئي. طائف وارن کين ايڏايو، تڏهن به پاڻ صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جن انهن لاءِ دعا فرمائي.

عورتن تي شفقت ۽ رحمت: حضور اڪرم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي بعثت کان اڳ عرب معاشري ۾ چوڪرين جي پيدا ٿيڻ کي ذلت سمجهيو ويندو هو، نيائين کي زنده پوريو ويندو هو. اهڙيءَ طرح سڀني معاشرن ۾ عورت سڀ کان وڌيڪ مظلوم طبقي ۾ شامل هئي. ڪمزور ۽ گهٽ سمجهي ويندي هئي. ان سان هر قسم جو غير انساني سلوڪ ڪيو ويندو هو. نبي اڪرم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم عورت کي معاشري ۾ باوقار مقام عطا فرمايو. ان جا حق ايترا مقرر ڪيائون، جن جو تصور به نٿو ڪري سگهجي. حجة الوداع جي خطبي ۾ پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم عورتن جي حقن جي پاسداري ۽ ساڻن همدرديءَ واري سلوڪ جو تاڪيد ڪندي فرمايو. انسانو! عورتن جي باري ۾ منهنجي وصيت قبول ڪريو، اهي اوهان جي ڪفالت هيٺ آهن. اوهان انهن کي الله جي عهد تي رفاقت ۾ ورتو آهي. اهي نازڪ ۽ پاڪ دامن آهن. سندن حقن جي حفاظت ڪريو ۽ انهن تي ڪنهن به قسم جي نا انصافي ۽ زيادتي نه ڪريو.

ٻارن تي شفقت ۽ رحمت: ٻنهي جهانن جا سردار صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم ٻارن تي تمام گهڻو شفيق رهندا هئا، انهن سان محبت ڪندا هئا، انهن جي مٿي تي شفقت جو هٿ رکندا هئا، انهن سان پيار ڪندا هئا. ڪاٺ لاءِ ڪجهه نه ڪجهه ڏيندا هئا. ڪڏهن انهن کي پاڻ سان سواريءَ تي ويهاريوندا هئا. انهن جي حق ۾ خيبر جي دعا ڪندا هئا. پاڻ سڳورا صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم ٻارن سان خوش طبعي به ڪندا هئا. پاڻ سڳورا صلي الله عليه وعلى آله واصحابه

وسلم ٻارن تي رحمت ۽ شفقت ڪرڻ جو تاڪيد به ڪندا هئا. فرمايائون: جيڪو ننڍن تي رحم نٿو ڪري، اسان مان ناهي.

جانورن تي رحمت: حضرت محمد رسول الله خاتم النبيين صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي رحمت ۽ شفقت صرف انسانن تائين ئي محدود نه هئي بلڪ پاڻ سڳورا صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جانورن ۽ پکين سان به رحمت ۽ شفقت جو معاملو فرمائيندا هئا. پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جن جانورن کي پاڻ ۾ ويٺهائڻ کان روڪيو. ماڻهو تماشي طور ڪنهن جانور کي ٻڌي، انهن تي نشاني بازي ڪندا هئا، جنهن کان پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جن منع فرمايو. جانورن کي مارڻ، انهن کي بڪيو، اڃيو رکڻ ۽ انهن تي سهپ کان مٿي وزن رکڻ کان منع فرمايو. هڪ ڀيري پاڻ سڳورا صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم هڪ انصاريءَ جي باغ ۾ تشریف فرما ٿيا، جتي هڪ اٺ بڪ کان رڙي رهيو هو، پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم نهايت شفقت سان سندس پنيءَ تي هٿ ڦيرايو ۽ سندس مالڪ کي چيو: هن جانور جي باري ۾ اوهان الله کان نٿا ڊڄو؟

معاف ڪرڻ ۽ درگزر ڪرڻ: معاف ڪرڻ ۽ سیرت طيبة جا نمايان ۽ روشن پهلو آهن. معاف ڪرڻ ۽ درگزر ڪرڻ جو ان کان وڏو مثال ٻيو ڪهڙو ٿيندو مڪي جي ڪافرن جڏهن، جن نبي صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم ۽ سندن صحابه مٿان ظلم جا پهڙ ڪيرائي ڇڏيا هئا، طرح طرح جون اذيتون ڏنيون هيون، پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم فتح مڪي وقت کين معاف ۽ درگزر ڪري ڇڏيو، جنهن جو تاريخ ۾ مثال نٿو ملي.

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ سرگرمي:

شاگرد ۽ شاگردياڻيون ڪلاس ۾ ”خلق عظيم“ جو مفهوم هڪ ٻئي کي ٻڌائن. نبي ڪريم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي ٻارن تي باجهه ۽ شفقت جا ڪي به واقعا تلاش ڪري ٻڌايو.

مشق

1. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو.

- i. قرآن مجيد ۾ خلق عظيم جي صفت ڪنهن جي باري ۾ بيان ڪئي وئي آهي؟
- ii. حضور اڪرم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي رحمت ۽ شفقت مان ڪير ڪير لاپائتو ٿيو؟ ڪن به ٻن جو ذڪر ڪريو.
- iii. الله تعالیٰ حضور اڪرم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم کي ڪنهن لاءِ رحمت بڻائي موڪليو؟

2. هيٺيان خال ڀريو.

- i. خلق عظيم بلند ۽ _____ اخلاق آهي.

ii. حجة الوداع جي موقعي تي حضرت محمد رسول الله خاتم النبيين صلي الله عليه وعلي آله واصحابه وسلم چيو: "انسانو! عورتن جي باري ۾ منهنجي قبول ڪريو".

iii. پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلي آله واصحابه وسلم ٻارن تي ۽ شفقت ڪرڻ جو تاڪيد ڪندا هئا.

iv. پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلي آله واصحابه وسلم فتح مڪه جي وقت تي ۽ درگذر ڪري ڇڏيو.

v. پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلي آله واصحابه وسلم جانورن ۽ پکين سان به رحمت ۽ جو معاملو فرمائيندا هئا.

3. صحيح جواب تي (✓) جو نشان لڳايو.

i. حضور اڪرم صلي الله عليه وعلي آله واصحابه وسلم کي رحمت بڻائي موڪليو ويو:

الف) جانورن لاءِ (ب) انسانن لاءِ (ج) جنن لاءِ (د) سڀني جهانن لاءِ

ii. هڪ دفعي رسول الله صلي الله عليه وعلي آله واصحابه وسلم جي هڪ باغ ۾ تشریف کڻي آيا:

الف) انصاري جو (ب) يهودي جو (ج) بدوي جو (د) مشرڪ جو

iii. ماڻهو تماشي طور ڪنهن کي ٻڌي انهن تي نشاني بازي ڪندا هئا: اهي هئا.

الف) پکي (ب) غلام (ج) جانور (د) دشمن

4. ڪالم-1 جا لفظ ڪالم-2 جي مناسب لفظن سان ملايو ۽ جملن کي مڪمل ڪريو.

ڪالم 1.	ڪالم 2.
i. سيدنا رسول الله صلي الله عليه وعلي آله واصحابه وسلم عورت کي	i. جيڪا حضور اڪرم صلي الله عليه وعلي آله واصحابه وسلم ۾ نه هجي
ii. حضور اڪرم صلي الله عليه وعلي آله واصحابه وسلم	ii. باوقار مقام ڏنو.
iii. اخلاقي لحاظ سان ڪا اهڙي خوبي نه هئي	iii. جانورن کي هڪ ٻئي سان ويڙهائڻ کان روڪيو.

استادن لاءِ هدايتون:

. حضور اڪرم صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جي خلق عظيم بابت شاگردن ۽ شاگردياڻين ۾ هڪ تقريري مقابلو ڪرايو.

. رحمت ۽ شفقت سان لاڳاپيل ڪجهه وڌيڪ آيتون ۽ حديثون " لڪي چارٽ ڪلاس روم لڳايو.

5. عدل ۽ احسان

سکيا جي حاصلات:

1. عدل ۽ احسان جو مفھوم ۽ فضيلت ڄاڻي سگھندا.
2. حضور اڪرم صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جي عدل ۽ احسان بابت ڄاڻ حاصل ڪري سماج ۾ عدل ۽ احسان قائم ڪرڻ لاءِ ڪوشش ڪري سگھندا.

عدل جو مفھوم: عدل عربي ٻوليءَ جو لفظ آھي، جنھن جي لفظي معنيٰ آھي برابري ۽ انصاف. عدل مان مراد ھي آھي تہ ماڻھوءَ کي ان جو واجب حق ڏنو وڃي ۽ مٿس واجب حق کانس ورتو وڃي. عدل ھيءُ بہ آھي تہ جيڪو شخص ڪنھن سان ڀلائي ڪري، ان سان ايتري ئي ڀلائي ڪئي وڃي، ۽ جيڪو شخص ڪنھن سان بُرائي ڪري، ان کي اوترو ئي بدلو ڏنو وڃي. اھڙيءَ طرح ھر ڪم مناسب وقت تي ڪرڻ ۽ ھر شيءِ کي مناسب جاءِ تي رکڻ بہ عدل آھي.

احسان جو مفھوم: احسان جي لفظي معنيٰ آھي، سٺو ورتاءُ، ڪنھن کي ان جي حق کان وڌيڪ ڏيڻ. احسان جو مطلب آھي، تہ نيڪيءَ جي بدلي ۾ وڌيڪ نيڪي ڪئي وڃي ۽ بُرائيءَ جي بدلي ۾ بہ نيڪي ڪئي وڃي. احسان اھو بہ آھي، تہ ماڻھو پنھنجي حق کان ڪجھہ گھٽ تي راضي ٿي وڃي، تہ ڪنھن ڪم کي خوبصورت ۽ بہتر طريقي سان انجام ڏنو وڃي، يعني ھر ڪم ۾ حسن ۽ خوبصورتِي پيدا ڪئي وڃي.

عدل ۽ احسان جي فضيلت ۽ اھميت: عدل کي سماجي زندگيءَ ۾ وڏي اھميت حاصل آھي. جيڪڏھن دنيا ۾ عدل قائم نہ ٿئي تہ فرد ۽ سماج فساد جو شڪار ٿي وڃن ٿا. ان ڪري عدل جو حڪم ڏيندي اللہ تعالیٰ قرآن مجيد ۾ فرمايو:

اعْدِلُوا هُوَ اقْرَبُ لِلتَّقْوَى (المائدہ آيت: 8)

ترجمو: انصاف ڪريو، اھو پرھيزگاريءَ جي وڌيڪ ويجهو آھي.

ٻي جاءِ تي عدل سان گڏ احسان جي باري ۾ اللہ تعالیٰ جو ارشاد آھي:

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ (سورة النحل آيت: 90)

ترجمو: بيشڪ اللہ تعالیٰ توهان کي انصاف ۽ احسان ڪرڻ جو حڪم ڏئي ٿو.

ھن آيت ۾ اللہ تعالیٰ ھڪ بہترين سماج جي تڪميل لاءِ، انساني زندگيءَ جي ھر شعبي ۾ عدل جو حڪم ڏنو آھي، ان کان پوءِ احسان جو تاڪيد ڪيو آھي. انفرادي طور تي ھر مسلمان جي قول ۽ عمل سان گڏ سماجي، معاشي، سياسي ۽ عمراني زندگيءَ ۾ عدل ۽ انصاف جو قائم ٿيڻ ضروري آھي، ڇو تہ انھن ٻنھي صفتن سان سماج ۾ امن ۽ سک جو ماحول قائم ٿئي ٿو. انھن جي نہ ٿيڻ سبب سماج ۾ حق تلفيءَ جي ڪري خرابي ۽ ڏقيڙ پيدا ٿئي ٿو.

حضور اڪرم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جو عدل ۽ احسان:

سرور ڪائنات حضرت محمد رسول الله خاتم النبيين صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم عدل ۽ احسان جي اعلى مقام تي فائز هئا. پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم معاملن ۾ عدل ۽ انصاف ۽ احسان جا شاندار مثال قائم ڪيا. سيرت ۽ حديث جي ڪتابن ۾ پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي عدل ۽ انصاف جا بي شمار واقعا آيل آهن. پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم هر هڪ سان، حق ۽ انصاف وارو رويو رکندا هئا. نه ڪنهن کان انتقام ورتائون ۽ نه ئي مخالفن کي حد کان وڌيڪ سزا ڏنائون. پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي عدالت ۾ دوست، دشمن، طاقتور يا ڪمزور ۾ ڪو فرق نه هو. ۽ ان جو پنهنجي امت کي به هميشه تاڪيد ڪندا رهيا. پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم فرمايو: پاڻ ۾ هڪ ٻئي جي ڪوتاهين کي معاف ڪندا ڪريو. عدل ۽ انصاف جون مختلف صورتون: اسلام اسان کي اها تعليم ڏئي ٿو ته معاشري جي هر فرد کي ان جا اخلاقي، سماجي، قانوني، ۽ سياسي حق ايمانداريءَ سان ادا ڪيا وڃن. ماڻهن سان چڱو ورتاءُ، خوش اخلاقي، ۽ نرميءَ وارو رويو اختيار ڪرڻ گهرجي. هڪ ٻئي جو لحاظ رکندي ٻين کي سندن حق کان وڌيڪ ڏيڻ ۽ پاڻ پنهنجي حق کان ڪجهه گهٽ تي راضي رهڻ، معاف ڪرڻ ۽ بردباري اختيار ڪندي پاڻ ۾ وڙهڻ ۽ جهيڙا ڪرڻ کان پاسو ڪرڻ، جيڪڏهن ڪو شخص ڏوهه ڪري يا سخت زيادتي ڪري، ته پاڻ ان سان نه وڙهڻ، بلڪ ان کي عدالت ۽ قانون جي حوالي ڪرڻ، ته جيئن ظالم کي سندس ڏوهه جي سزا ملي، جنهن سان ان جو سڌارو ٿئي ۽ معاشرو به سندس زيادتين کان محفوظ رهي.

شاگردن ۽ شاگردياتين لاءِ سرگرمي:

- عدل ۽ احسان جو مطلب هڪ ٻئي کي سمجهائين.

مشق

1. هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو.

- i. عدل مان ڇا مراد آهي؟
- ii. احسان مان ڇا مراد آهي؟
- iii. عدل ۽ احسان بابت ڪنهن هڪ آيت جو مفهوم بيان ڪريو.
- iv. احسان بابت حضور اڪرم ﷺ جو طرز عمل بيان ڪريو.

2. خالي جايون پريو.

- i. سرور ڪائنات حضرت محمد رسول الله خاتم النبيين صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم عدل ۽ احسان جي مقام تي فائز هئا.
- ii. معاشرن ۾ حق تلفين جي ڪري ۽ انتشار پيدا ٿئي ٿو.
- iii. حضور اڪرم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم فرمايو: پاڻ ۾ هڪ ٻئي جي کي معاف ڪري ڇڏيو.

3. صحيح جواب تي (۷) جو نشان لڳايو.

i. اِعْدِلُوا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوَى" (المائدہ آيت- 8) ۾ حڪم آهي:

(الف) نماز جو (ب) صبر جو (ج) شڪر جو (د) عدل جو

ii. عدل لفظ آهي:

(الف) عربي ٻوليءَ جو (ب) فارسي ٻوليءَ جو (ج) اردو ٻوليءَ جو (د) سنڌي ٻوليءَ جو

iii. عدل جي معنيٰ آهي

(الف) انصاف (ب) صبر ۽ تحمل (ج) احسان (د) عفو ۽ درگذر

iv. برائيءَ جي بدلي پلائي ڪرڻ کي سڏجي ٿو:

(الف) عدل . (ب) احسان . (ج) عفو ۽ درگذر . (د) مساوات چوندا .

4. درست جملي جي سامهون (۷) ۽ غلط جملي جي سامهون ⊗ لڳايو.

جملو	صحيح	غلط
1 حضور اڪرم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي عدالت ۾ پنهنجي ۽ پرائي، مسلمان ۽ غير مسلمان، طاقتور ۽ ڪمزور ۾ ڪو فرق نه هوندو هو.		
2. هر ڪم ۾ حسن ۽ خوبصورتِي پيدا ڪرڻ به عدل سڏجي ٿو.		
3. الله تعاليٰ اوهان کي احسان جو حڪم ڏئي ٿو.		

6. ڪالم-1 جا لفظ ڪالم-2 جي مناسب لفظن سان ملايو ۽ جملن کي مڪمل ڪريو.

i. عدل جي لفظي معنيٰ آهن	اهو ئي پرهيزگاريءَ جي وڌيڪ ويجهو آهي.
ii. احسان مان مراد آهي	معاف ڪندا ڪريو
iii. انصاف ڪيو ڇاڪاڻ ته	برابري، انصاف.
iv. هڪ ٻئي جي ڪوتاهين کي	بين کي سندن حق کان وڌيڪ ڏيڻ.

استادن لاءِ هدايتون

- استادن کي گهرجي، ته شاگردن جي سامهون عدل ۽ احسان بابت وڌيڪ واقعا بهتر نموني سان پيش ڪن، ته جيئن انهن جي ذهنن ۾ عدل ۽ احسان جو مفهوم واضح ٿئي.
- هيٺ ڏنل موضوعن تي شاگردن کان مختصر مضمون لکرايو:
 - عدل ۽ احسان سان معاشري ۾ توازن، امن ۽ پائيداري جي وضاحت.

1. حسن معاشرت جو مفھوم ۽ ان جون گھرجون ڄاڻي سگھندا.
2. نبي ڪريم صلي الله عليه وآله واصحابه وسلم جي حسن معاشرت جا چند مثال ڄاڻي سگھندا.

حسن معاشرت جو مفھوم: اسلام انسان جي اجتماعي ۽ معاشرتي زندگيءَ کي فائديمند ۽ آسان بڻائڻ لاءِ حق ۽ فرض مقرر ڪيا آهن. انهن حقن ۽ فرضن ۾ نه رڳو والدين، رشتيدار ۽ دوست شامل آهن، پر ان ۾ محلي، وطن ۽ قوم جا ماڻهو، ايسٽائين جو حيوان ۽ نباتات به شامل آهن. حسن معاشرت هيءَ به آهي، ته هر شخص کي ان جو حق ڏنو وڃي. پنهنجي پوري ماحول ۽ ان جي فردن سان سٺا تعلقات قائم ڪجن، انهن سان سٺو سلوڪ ڪجي، وڏن جو ادب ڪجي ۽ ٻارن تي شفقت ڪجي، هر انسان سان خير خواهانه رويو اختيار ڪجي.

حسن معاشرت جي اهميت: قرآن ۽ حديث ۾ حسن معاشرت تي تمام گھڻو زور ڏنو ويو آهي. الله تعاليٰ عبادت ۽ بندگيءَ سان گڏ والدين، رشتيدارن، يتيمن، مسڪينن، ويجهن ۽ پري جي پاڙيسرين، ساٿين، مسافرن ۽ پنهنجي ماتحتن سان چڱي ورتاءَ جو حڪم ڏنو آهي.

حضرت محمد رسول الله خاتم النبيين ﷺ جن فرمايو: "جيڪو توهان سان تعلق توڙڻ چاهي، توهان ان سان تعلق جوڙيو، جيڪو توهان تي زيادتي ڪري، توهان ان کي معاف ڪريو، ۽ جيڪو توهان سان برائي ڪري، توهان ان سان چڱائي ڪريو." پاڻ سڳورن ﷺ اهو به فرمايو آهي: "توهان ڪنهن کي سڃاڻو ٿا يا نٿا سڃاڻو، ان کي سلام ڪريو."

حسن معاشرت جا مختلف پهلو: حسن معاشرت جي سلسلي ۾ اسلام هي هدايتون ڏنيون آهن، ته والدين، استادن ۽ بزرگن جو احترام ڪيو، دوستن سان محبت ۽ مروت سان پيش اچو، ننڍن تي شفقت ڪيو، قانون جو احترام ڪيو، پاڙيسرين جو خيال رکيو، عورتن جو احترام ڪيو. جيڪڏهن انهن کي مدد جي ضرورت هجي، ته مدد ڪرڻ کان نه ڪيڀايو. پنهنجي سڀني ڀائرن جي مدد، خيرخواهي ۽ غمخواري ڪيو. انهن عملن ۽ روين کان پاسو ڪيو، جيڪي اجتماعي زندگيءَ ۾ فساد جو سبب بڻجن ٿا، ۽ ماڻهن جا تعلقات خراب ڪن ٿا، جن جي سببان پاڻ ۾ تعلقات خراب ٿيندا آهن. انهن ۾ هڪ ٻئي متان چٽر ڪرڻ، هڪ ٻئي کي طعنا ڏيڻ. ٻين جي حالتن جي جاسوسي ڪرڻ ۽ پر پٺ انهن جون برائون ڪرڻ شامل آهن. هي اهي عمل آهن، جيڪي پنهنجي جاءِ تي گناهه به آهن ۽ گڏوگڏ سماج ۾ ڏقيڙ جو سبب بنجن ٿا.

حسن معاشرت جي سلسلي ۾ هيٺين ڳالهين جو خيال رکڻ گھرجي، ڇاڪاڻ ته هي اسان جي اڄ جي دور جي معاشرتي ضرورتن مان تمام گھڻي اهميت رکن ٿيون.

1. گنديون ۽ بيڪار شيون گھٽين ۽ رستن تي نه اچايو، بلڪ انهن کي مقرر جڳهن تي اچايو.
2. ريڊيو، ٽي وي يا لائوڊ اسپيڪر بلند آواز سان نه هلايو، جنهن سان ٻين جي آرام ۾ رخنو پيدا ٿئي.

3. گهٽين ۽ رستن تي اهڙا ڪم نه ڪريو، جيڪي راهگيرن کي تڪليف ڏين، گهرن کي نقصان پهچائڻ يا ڪنهن کي زخمي ڪري وجهن.
4. ماڻهن جو احترام ڪريو ۽ انهن سان خوش اخلاقيءَ سان پيش اچو.
5. بس، ويگن ۽ ريل گاڏي ۾ معذورن، بيمارن، بزرگن ۽ عورتن جو خيال رکو.

حسن معاشرت ۽ سيرت طيبه: حضور اڪرم ﷺ پنهنجي مائٽن، رشتيدارن، دوستن، پاڙيسرين، ننڍن ۽ وڏن سان تمام سٺو ورتاءُ ڪندا هئا. انهن جي مالي ۽ اخلاقي هر طرح جي مدد ڪندا هئا. جيڪڏهن ڪو بيمار ٿي پوندو هو، ته پاڻ سڳورا ﷺ بغير فرق جي ان جي عيادت لاءِ ويندا هئا. يهودين جي مخالفت هر ڪنهن کي معلوم آهي، پر ان باوجود، پاڻ سڳورن ﷺ يهودين سان به ڏيئي لپي ۽ حسن سلوڪ جاري رکيو. جيڪڏهن ڪو اڻ وڻندڙ شخص به پاڻ سڳورن ﷺ جي خدمت ۾ ايندو هو، ته پاڻ سڳورا ﷺ ان سان به خوش اخلاقيءَ ۽ خنده پيشانيءَ سان پيش ايندا هئا، ۽ پنهنجي ناپسنديگيءَ جو احساس نه ڏياريندا هئا.

شاگردن ۽ شاگردياتين لاءِ سرگرمي:

شاگرد ۽ شاگردياتيون حضور اڪرم ﷺ جي سيرت طيبه جي روشني ۾، گهر، اسڪول ۽ محلي ۾ حسن معاشرت جون صورتون لکن.

مشق

هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو

- i. حسن معاشرت مان ڇا مراد آهي؟
- ii. حسن معاشرت جون ڪي به ٻه صورتون لکو.
- iii. حسن معاشرت بابت حضور اڪرم ﷺ جي ڪا حديث ٻڌايو.

2.. خالي جايون پريو.

- i. جيڪو توهان تي زيادتي ڪري، توهان ان کي ڪري ڇڏيو.
- ii. دوستن سان محبت ۽ سان پيش اچو.

3.. صحيح جواب تي (✓) جو نشان لڳايو.

- i. بين جي حقن ۽ فرضن جو خيال رکندي زندگي گذارڻ جو نالو آهي:
 - (الف) حسن معاشرت (ب) صداقت (ج) مساوات (د) عدل
 - ii. سبق جي حديث ۾ آهي: توهان ڪنهن کي ڄاڻو يا نه ڄاڻو، ان کي:
 - (الف) سٺو سمجهو (ب) سلام ڪيو (ج) برو ڀلو نه چئو (د) دعا ڏيو
 - iii. حسن معاشرت جي حوالي سان اسلام اسان کي هيءَ به هدايت ڏني آهي ته:
 - (الف) ڪنهن تي چٽر نه ڪيو (ب) لاپرواهيءَ سان زندگي گذاريو (ج) خواهمخواه بدگمانِي ڪيو
 - (د) صرف پنهنجن ئي مفادن تي نظر رکو.

4. ڪالمر-1 جي لفظن کي ڪالمر-2 جي مناسب لفظن سان ملايو ۽ جملا مڪمل ڪريو.

ڪالمر. 1	ڪالمر. 2
1. هر شخص جو سندس مقام ۽ مرتبي مطابق 2. انهن عملن ۽ روين کان پاسو ڪيو وڃي 3. پنهنجي سماج جي سڀني ماڻهن سان 4. حسن معاشرت جو مطلب آهي:	جيڪي سماج ۾ فساد ۽ ڏکيڙ جو سبب بڻجن. احترام ڪيو وڃي هر ماڻهوءَ کي ان جو حق ڏنو وڃي. حسن سلوڪ سان پيش اچو

5. صحيح جملن جي سامهون (✓) ۽ غلط جملن جي سامهون (X) جو نشان لڳايو.

جملو	صحيح	غلط
1. حسن معاشرت جو مطلب آهي دنيا کان ڪناره ڪش ٿيڻ. 2. حسن معاشرت هيءَ آهي ته سڀني ماڻهن جي حقن ۽ فرضن جو خيال رکجي. 3. حسن معاشرت اها آهي، ته ريڊيو، ٽي وي ۽ لائوڊ اسپيڪر وڌي آواز سان هلايو وڃي 4. اسلام اها هدايت ڏني آهي، ته والدين ۽ استاد جو احترام ڪيو وڃي.		

استادن لاءِ هدايتون:

1. شاگردن/شاگردياڻين جي سامهون حسن معاشرت بابت بزرگن جا ڪجهه مثال پيش ڪريو.
2. هيٺين عنوانن تي شاگردن کان مختصر مضمون لکرايو:

• حسن معاشرت جا فائدا ۽ نتيجا.

باب چوٿون: اخلاق ۽ آداب

تعارف

اخلاق: اخلاق مان مراد انسان جون اهي عادتون ۽ خصلتون، روياءَ ۽ طريقڪار آهن، جن مطابق هو زندگي گذاري ٿو. جيڪڏهن انسان جون اهي عادتون ۽ روياءَ سٺا آهن، ته انهن کي ”سٺا ڪم“ چيو ويندو آهي، ۽ جيڪڏهن اهي خراب آهن، ته انهن کي ”او گٺ“ چيو ويندو آهي.

آداب: آداب مان مراد آهي ته هر ڪم تهذيب، شائستگيءَ، سليقي، خوبصورت طريقي ۽ سگهڙائپ سان ڪيو وڃي. تنهنڪري ائين چئي سگهجي ٿو ته سنين و صنفن کي اپنائڻ ”اخلاق“ آهي ۽ انهن و صنفن کي مهذب، خوبصورت ۽ دلڪش طريقي سان پيش ڪرڻ ”آداب“ آهي. مثال: سلام ڪرڻ اخلاق حسنه آهي ۽ ان جي ادائگي ۽ موقعي کي ملحوظ رکڻ آداب آهي. ادب سان جيڪو ڪم ڪيو وڃي ٿو، اهو وڌيڪ اثراتو ٿئي ٿو ۽ ان کي مڃتا ملي ٿي، جيئن چيو ويندو آهي: با ادب با نصيب، بي ادب بي نصيب.

اسلام، ڇاڪاڻ ته، پنهنجي مڃڻ وارن کي بااخلاق ۽ با ادب ڏسڻ چاهي ٿو، ان ڪري اهو سنن اخلاقن کي اپنائڻ جو حڪم ڏئي ٿو ۽ خراب عادتن کان روڪي ٿو. الله تعاليٰ پنهنجي آخري نبي حضرت محمد ﷺ کي اخلاق جي بلند درجي تي فائز فرمايو. ۽ پاڻ سڳورا وعلیٰ آله واصحابه وسلم چاهي ٿا ته سندن ﷺ امتي به اعليٰ اخلاق کي اپنائين، ڇاڪاڻ ته اخلاق کي نبي اڪرم ﷺ سان ويجهڙائي جو ذريعو قرار ڏنو ويو آهي. پاڻ سڳورن ﷺ فرمايو آهي: ”يقيناً توهان مان مون کي وڌيڪ پيارو ۽ قيامت جي ڏينهن منهنجي ويجهو اهو شخص هوندو، جيڪو سهڻي اخلاق جو مالڪ هوندو.“

هن باب ۾ امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر، حلال روزگار، ڪاروبار ۾ ايمانداري، نظم ۽ ضبط توڙي قانون جي احترام جا سبق شامل آهن.

مقاصد

هن باب ۾ شامل سبقن جي مطالعي کان پوءِ شاگرد نه رڳو دنياوي زندگيءَ جي معاملن ۾ اخلاقن ۽ ادبن کان چڱيءَ ريت واقف ٿي ويندا، پر مثبت روين کي عملي زندگيءَ ۾ اپنائي سٺا مسلمان ۽ سٺا شهري بڻجڻ جي ڪوشش ڪندا، جنهن سان سماج ۾ امن ۽ سکون وارو ماحول قائم ٿي سگهندو ۽ اهي الله جي ويجهڙائي وارا پسندیده بندا بڻجي سگهندا.

3. امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر

سکيا جي حاصلات:

1. امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جو مفهوم ۽ ان جي اهميت ڄاڻي سگهندا.
2. امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر کي پنهنجي زندگيءَ جي عمل ۾ آڻي سگهندا

امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جو مفہوم:

امر جي لفظي معنيٰ آهي: حڪم ۽ فرمان، نهی جي لفظي معنيٰ آهي: روڪڻ ۽ منع ڪرڻ. ”معروف“ عربي ٻوليءَ جو لفظ آهي، جنهن جي معنيٰ آهي: ڀلائي ۽ احسان، شريعت ۾ ان جي معنيٰ آهي: هر اهو عمل، جنهن جي چڱائي يا برائي عقل ۽ دين وٽ ثابت هجي. منکر به عربي زبان جو لفظ آهي، جنهن جي معنيٰ آهي: برائي، بري ڳالهه ۽ برو ڪم. منکر جو جمع منکرات آهي. شريعت ۾ ان جي معنيٰ آهي: هر اها ڳالهه ۽ عمل، جنهن کي عقل برو ۽ اڻ وڻندڙ سمجهي، امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر مان مراد آهي، نيڪيءَ جي ڪم جو حڪم ڏيڻ ۽ برائيءَ جي ڪم کان روڪڻ.

امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جي اهميت: دنيا کي امن وارو بڻائڻ لاءِ الله تعالیٰ شروع کان وٺي خاص بندوبست ڪيو آهي، ماڻهن جي هدايت ۽ رهنمائيءَ لاءِ نبين سڳورن کي موڪليو، جن عقيدن سان گڏوگڏ حسن معاشرت جا اصول به ٻڌايا ۽ انهن اصولن کي عملي طور تي نافذ ڪري ڏيکاريو. جيئن ته حضرت محمد وعلیٰ آلہ واصحابہ وسلم سڄي دنيا جا نبي ۽ پيغمبر آهن، ان ڪري پاڻ سڳورن وعلیٰ آلہ واصحابہ وسلم صحيح عقيدن سان گڏ معاشرتي جي بهتر قيام لاءِ پڻ ڪوششون ڪيون ۽ امت کي تاڪيد ڪيو. ته معاشرتي ۾ امن، محبت، سکون، عدل ۽ احسان، رواداري ۽ همدرديءَ وارا روياءَ ۽ ڪم عام هجن، ۽ معاشرتي ۾ اهڙا عمل پيدا نه ٿين، جيڪي فساد، ڏکيڙ ۽ انتشار پيدا ڪن. اسلام انسانن جي روين ۽ عملن کي ٻن قسمن ۾ ذڪر ڪيو آهي. هڪ ”معروف“ ۽ ٻيو ”منکر“. معروف عملن ۾ عدل، احسان، حق، سچائي، پائيدارو، امن ۽ سلامتي ۽ ٻيون اخلاقي فضيلتون شامل آهن. ٻيا اهي عمل جن کي ”منکر“ چيو ويو آهي، ڪجهه نمايان ”منکر“ عمل هي آهن: ڪفر، شرڪ، قتل، ڏاڙو، ڏوڪي، بازي، بدعهدي، نافرمانِي، وڏائي، خود غرضي، قبضاگيري، پتي خوري، رشوت، ٻين جو حق مارڻ، ماپ تور ۾ گهٽتائي ۽ ملاوت، يتيم جو مال کائڻ وغيره. منکر عملن ۾ سڀ کان وڏو درجو فحاشيءَ جو آهي، جنهن جو اطلاق سڀني بيهوده ۽ شرمناڪ ڪمن تي ٿيندو آهي.

قرآن مجيد ان قسم جي عملن کان نه صرف سختيءَ سان روڪيو آهي، پر انهن کي وڏن گناهن ۾ ڳڻيو آهي ۽ هر ان عمل کان پڻ روڪيو آهي، جيڪو انسان کي بي حياتيءَ ڏانهن وٺي وڃي ڇو ته فحاشيءَ ۽ بي حياتيءَ پکيڙڻ سماج کي تباهه ڪرڻ برابر آهي، ۽ ان سان دنيا توڙي آخرت ۾ عذاب جي ڌمڪي آهي الله تعالیٰ جو فرمان آهي: جيڪي ماڻهو گهرن ٿا، ته ايمان وارن ۾ فحاشي پکڙجي، اهي دنيا ۽ آخرت ۾ ڏکوئيندڙ سزا جا مستحق آهن، الله ڄاڻي ٿو اوهان نٿا ڄاڻو.“ (سورة النور آيت:

(19)

تنهنڪري معاشرتي جي رابطي وارن ذريعن کي انهن حدن ۾ ڪم ڪرڻ گهرجي جيڪي قرآن ۽ سنت ۾ مقرر ڪيون ويون آهن. ان ڪري، ابلاغ جي آزادي جي نالي بي حياتيءَ ۽ بد اخلاقيءَ کي نه ڦهلائڻ گهرجي. الله تعالیٰ جو حڪم آهي: ”الله تعالیٰ عدل، احسان، ۽ صلہ رحمي جو حڪم ڏئي ٿو ۽ فواحش (بدڪاري، بي حياتيءَ) ظلم ۽ زيادتي کان منع ڪري ٿو، ۽ هو توهان کي نصيحت ڪري ٿو ته توهان سبق حاصل ڪريو.“ (سورة النحل آيت 90)

نئين سڳورن جي پيغام ۽ مشن کي ماڻهن تائين پهچائڻ ۾ عالم سڳورا به ذم دار آهن. ان سان گڏوگڏ الله تعاليٰ، پلائيءَ جو حڪم ڏيڻ ۽ برائيءَ کان روڪڻ جو حڪم ڏئي، پوري امت کي خير امت جو لقب ڏيندي فرمايو: "توهان سڀني امتن مان بهترين امت آهيو، جنهن کي انسانن جي هدايت ۽ اصلاح لاءِ ميدان ۾ آندو ويو آهي. توهان نيڪي جو حڪم ڏيندا آهيو، برائيءَ کان روڪندا آهيو ۽ الله تي ايمان رکندا آهيو." (سورة آل عمران آيت-110)

يعني مسلم امت جي هر فرد کي پنهنجي وس آهر اهو فرض سرانجام ڏيڻ ضروري آهي. اهڙيءَ طرح امت جو عام مزاج معروف اختيار ڪرڻ ۽ منڪر کان بچڻ وارو بڻجي ويندو.

رسول الله صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جن پڻ هن فرض کي انجام ڏيڻ جو تاڪيد فرمايو آهي ۽ ان کي صدقو قرار ڏنو آهي. پاڻ فرمائون:

"أمرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ"

ترجمو: نيڪي جو حڪم ڏيڻ صدقو آهي ۽ برائي کان روڪڻ صدقو آهي.

انهن آيتن ۽ حديثن مان ثابت ٿئي ٿو، ته نيڪيءَ کي رواج ڏيڻ ۽ برائيءَ کان روڪڻ هر مسلمان جو انفرادي طور تي فرض آهي ۽ اسلامي رياست جو پڻ فرض آهي، ته پنهنجي سمورن وسيلن کي استعمال ڪندي سماج ۾ چڱن ڪمن کي فروغ ڏئي ۽ برائين جو رستو روڪي.

امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر تي عمل ڪرڻ جا اصول ۽ شرط:

1. **با عمل هجڻ:** امر بالمعروف و نهی عن المنکر جو فرض ادا ڪرڻ وارن لاءِ ضروري آهي ته هو پاڻ معروف تي عمل ڪن ۽ منڪرات کان بچن، ڇو ته جيڪڏهن هو پاڻ ان تي عمل نه ڪندا، ته انهن جو پيغام اثر انداز نه ٿيندو ۽ دعوت بي اثر ٿي ويندي.

2. **حڪمت ۽ سني نصيحت ذريعي دعوت ڏيڻ:** قرآن مجيد ۾ الله تعاليٰ فرمايو آهي: "پنهنجي رب جي رستي ڏانهن دعوت ڏيو، حڪمت ۽ سني نصيحت سان، ۽ ماڻهن سان اهڙي طريقي سان مباحثو ڪريو جيڪو بهترين هجي." (سورة النحل آيت-125)

ان جو مطلب آهي ته سامهون واري جي ذهني، موقعي ۽ محل کي ڏسي ڳالهه ڪجي، جيئن هو ڳالهه ٻڌڻ لاءِ مڪمل طور تي آماده ٿي وڃي، اهڙي طريقي سان ڳالهه ڪجي جنهن ۾ خير خواهي شامل هجي مناظري بازي، فضول بحث، الزام بازي ۽ چٽر بازي نه هجي، ته جيئن ان کي نصيحت لاءِ رغبت ۽ شوق پيدا ٿئي.

3. **امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جو فرض وٽ وس آهر ادا ڪرڻ:** رسول الله صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جو فرمان آهي: "توهان مان جيڪو شخص برائي ٿيندي ڏسي، ان کي گهرجي ته هو پنهنجي هٿ سان ان کي روڪي، جيڪڏهن هٿ سان نه روڪي سگهي ته زبان سان روڪي، جيڪڏهن زبان سان به نه روڪي سگهي ته ان برائيءَ کي دل ۾ بچڙو سمجهي، هي ايمان جو گهٽ ۾ گهٽ درجو آهي." عالم سڳورا هن حديث جي تشريح ۾ ٻڌائڻ ٿا ته برائي کي هٿ سان، يعني طاقت سان روڪڻ حڪمرانن جي ذميواري آهي، زبان يعني وعظ ۽ نصيحت ذريعي علما جي ذميواري آهي، ۽ جيڪو عام مسلمان آهي، جنهن وٽ طاقت ناهي، ان لاءِ برائيءَ کي بچڙو سمجهي

ان کان نفرت ڪرڻ ضروري آهي. جڏهن ان ۾ نفرت پيدا ٿيندي، ته هو برائيءَ کان پري رهندو، ۽ اهڙيءَ طرح برائيون ان معاشري مان پاڻمراڻو ختم ٿي وينديون.

شاگردن ۽ شاگردياتين لاءِ سرگرمي:

1. امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جو مقصد ۽ ان جا طريقا هڪ ٻئي کي سمجهايو:
 - شاگردن ۽ شاگردياتين کي امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جي مقصدن ۽ طريقن تي تفصيل سان پاڻ ۾ ڳالهائڻ لاءِ چئو.
2. شاگرد ۽ شاگردياتيون سماجي برائين کي ظاهر ڪن ۽ انهن کي ختم ڪرڻ لاءِ تجويزون پيش ڪن ۽ مباحثو ڪن:
 - شاگردن ۽ شاگردياتين کي سماجي برائين جهڙوڪ: ڪوڙ، بدعنواني، فحاشي وغيره جي نشاندهي ڪرڻ لاءِ چيو وڃي ۽ هڪ مباحثو منعقد ڪيو، جنهن ۾ شاگرد ۽ شاگردياتيون پنهنجا خيال ۽ تجويزون پيش ڪن ۽ هڪ ٻئي کان سکڻ جو موقعو حاصل ڪن.

مشق

- (1) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو.
 - i. امر ۽ نهیءَ جي لفظي معنيٰ ڇا آهي؟
 - ii. امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر مان ڇا مراد آهي؟
 - iii. امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جي اصول ۽ شرطن مان ڪي به ٻه اصول بيان ڪريو.
 - iv. امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جي اهميت بيان ڪريو.
- (2) صحيح جواب تي (✓) جو نشان لڳايو.
 - i. سڀني امتن ۾ توهان سڀني کان بهترين امت آهيو، ان لاءِ ته توهان:
 - (الف) نماز پڙهندا آهيو (ب) سٺو سلوڪ ڪندا آهيو (ج) صدقو ۽ خيرات ڪندا آهيو (د) نيڪيءَ جو حڪم ڏيندا آهيو ۽ برائيءَ کان روڪيندا آهيو
 - ii. امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جو فرض:
 - (الف) وت وس آهر ادا ڪرڻ گهرجي (ب) سختيءَ سان ادا ڪرڻ گهرجي (ج) ماڻهن کان منهن موڙي خاموش رهڻ گهرجي (د) صرف حڪمرانن کي ادا ڪرڻ گهرجي
 - iii. برائي کي هٿ سان روڪڻ جو ڪم آهي:
 - (الف) عالمن جو (ب) حڪمرانن جو (ج) عام ماڻهن جو (د) تبليغ ۽ وعظ ڪرڻ وارن جو
 - iv. امر بالمعروف جو مطلب آهي:
 - (الف) روزو رکڻ (ب) علم جو درس ڏيڻ (ج) حج جي ترغيب ڏيڻ (د) نيڪيءَ جو حڪم ڏيڻ

(3) خالي جايون پريو..

1. امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جو ڪم حڪمت ۽ _____ سان ادا ڪيو وڃي.
2. رسول الله صلي الله عليه وآله و اصحابه وسلم پڻ ان فرض انجام ڏيڻ جو _____ فرمايو آهي.
3. جيڪڏهن ڪو برائي ڪي زبان سان روڪي نٿو سگهي ته ان کي پنهنجي دل ۾ برو سمجهي ۽ هي _____ جو ادنيٰ درجو آهي.

درست جملن جي اڳيان (✓) اور غلط جملن جي اڳيان (X) جو نشان لڳايو.

غلط	صحيح	جملا
		1. امر بالمعروف صدقو آهي.
		2. انسان پاڻ حق تي قائم رهي، ٻين کي حق جي دعوت ڏيڻ ضروري ناهي.
		3. امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جي ڪم ۾ تمام گهڻي سختي ڪرڻ گهرجي.
		4. امت جي اجتماعي ذميواري آهي ته اها امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جو فرض پورو ڪري.

4. هيٺيان خال ڀريو.

1. ماڻهن سان انهن جي سمجهه مطابق. _____
2. الله تعالیٰ سڄي امت کي _____ جو لقب ڏنو آهي.
3. جيڪي ماڻهو امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جو ڪم ڪندا، اهي ئي _____ حاصل ڪندا.
4. جيڪڏهن برائي ڪي هت سان نه روڪي سگهو، ته. _____
5. حديث ۾ آهي: نيڪي جو حڪم ڏيڻ صدقو آهي ۽ برائي کان روڪڻ پڻ _____ آهي.

5. استادن لاءِ هدايت:

شاگردن ۽ شاگردياڻين جي آڏو امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جي سلسلي ۾ نبي ڪريم صلي الله عليه وعلی آله و اصحابه وسلم ۽ انهن جي صحابن جا عملي نمونا ڪجهه وڌيڪ مثالن سان بيان ڪريو، جيئن اهي ان جي افاديت کان مڪمل طور آگاه ٿي سگهن.

6. هيٺين عنوانن تي شاگردن ۽ شاگردياڻين کان مختصر مضمون لکرايو:

- امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جو فرض ادا ڪرڻ جا فائدا.
- امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر جو فرض ادا نه ڪرڻ جا نقصان.

1. ڪسب حلال

سڪيا جي حاصلات

هن سبق کي پڙهڻ کان پوءِ، شاگرد ۽ شاگردڀائون هن قابل ٿي وينديون، ته اهي:

- مفهوم ڄاڻي سگهندا ۽ ان جي اهميت ۽ صورتن کان آگاه ٿي سگهندا.
- حلال ۽ حرام جو فرق سمجهي حلال اپنائي سگهندا ۽ حرام کان بچي سگهندا.

2. کسب حلال جو مفهوم:

اسلام معاشي ۽ اقتصادي معاملن لاءِ باقاعده لاءِ واضح، برابريءَ ۽ فائدي وارا اصول ۽ معيار مقرر ڪيا آهن. انفرادي ملڪيت لاءِ کسب معاش جا ذريعا، طريقا ۽ ضابطا مقرر ڪيا آهن. الله تعاليٰ جو فرمان آهي:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
(سورة البقره آيت: 168)

حلال جي معنيٰ آهي: اها جائز ۽ حلال ڪمائي جيڪا انهن ذريعن ۽ طريقن سان حاصل ڪئي وڃي، جن کي شريعت درست قرار ڏنو آهي. انهن ۾ امانت ۽ ديانت سان تجارت، زراعت، صنعت ۽ هنر، مزدوري ۽ ملازمت، حلال جانورن جو شڪار ڪرڻ وغيره شامل آهن.

کسب حلال لاءِ قرآن ۽ سنت ۾ تمام گهڻو تاڪيد ڪيو ويو آهي. حلال ۽ جائز طريقن سان روزگار حاصل ڪرڻ واري سان الله تعاليٰ راضي ٿئي ٿو ۽ ان لاءِ دنيا ۽ آخرت ۾ وڏو انعام رکيو ويو آهي. قرآن ۽ سنت حرام طريقن سان روزگار حاصل ڪرڻ کان منع ڪيو آهي ۽ اهڙي شخص جي سخت مذمت ڪئي آهي جيڪو حرام طريقا اختيار ڪري ٿو. ڪجهه حرام طريقا آهن: چوري، ڌاڙو، وياج، رشوت، ڌوڪي بازي، جوا، ستي بازي، قبضي گيري، مال ۾ ملاوت، ماپ تور ۾ گهٽتائي، ذخيرو اندوڙي، ڪوڙا قسم ڪڍي مال وڪڻڻ وغيره.

حرام ڪمائن واري لاءِ قرآن ۽ سنت ۾ سخت مذمت ڪئي وئي آهي ۽ اهو ٻڌايو ويو آهي ته "الله جل شاناه اهڙي شخص کان ناراض ٿئي ٿو، ۽ ان کي جنت کان محروم ڪيو ويندو". حرام ڪمائن واري جون دعائون ۽ عبادتون قبول نٿيون ٿين

ترجمو: اي انسانو! جيڪو ڪجهه زمين ۾ حلال ۽ صاف آهي، اهو کائو، ۽ شيطان جي رستن تي نه هلو، ڇو ته اهو توهان جو چٽو دشمن آهي.

عام طور تي اسانجي سماج ۾ ڪجهه اهڙا غلط طريقا رائج آهن، جن کي اسان ظاهر ۾ معمولي سمجهندا آهيون پر حقيقت ۾ قرآن ۽ سنت انهن کي وڏو گناه قرار ڏنو آهي. مثال طور تي وياج جي حوالي سان قرآن مجيد ۾ آهي ته جيڪو شخص وياج جو ڪاروبار ڪندو آهي ان جي خلاف الله ۽ سندس رسول طرفان اعلان جنگ آهي. (سورة البقره آيت- 279)

ماپ تور ۾ گهٽتائيءَ کي به اسان گهٽ سمجهندا آهيون، پر قرآن مجيد ۾ واضح انداز ۾ آيو آهي، ته انهن ماڻهن لاءِ تباهي ۽ بربادي آهي، جيڪي ماپ تور ۾ گهٽتائي ڪن ٿا. الله تعاليٰ فرمايو آهي: "تباهي آهي ماپ تور ۾ گهٽتائي ڪندڙن لاءِ، جن جو حال اهو آهي ته ماڻهن کان جيڪو مال وٺن ٿا، سو پورو وٺن ٿا ۽ جڏهن انهن کي ماپي يا توري ڏين ٿا، ته گهٽتائي ٿا ڏين." (سورة المطففين آيت -3-1)

حضرت شعيب عليه السلام جي قوم تي جنهن جرم سبب عذاب نازل ٿيو، سو اهو ئي هو جو انهن ۾ ماپ تور ۾ گهٽتائي ۽ ملاوت جو مرض عام طور تي پکڙيل هو.

رشوت وٺڻ ۽ ڏيڻ وارن بابت رسول الله صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم فرمايو: "رشوت ڏيڻ وارو ۽ وٺڻ وارو ٻئي دوزخي آهن". ڪنهن جي پلاٽ يا زمين تي قبضو ڪرڻ وارن بابت رسول الله صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم فرمايو: "جنهن ماڻهو ڪنهن ٻئي شخص جي گرانٽ برابر زمين تي قبضو ڪيو، ته قيامت جي ڏينهن اهو ٽڪرو ان لاءِ دوزخ جو سبب بڻجندو".

حرام طريقن سان مال ڪمائڻ وارن جي دعا به قبول نه ٿيندي آهي. حديث شريف ۾ آهي: "جنهن شخص جو کاڌو ڪاٺ پيئڻ، لباس ۽ مڪمل خوراڪ حرام طريقن سان ٿي آهي (چاهي اهو ڪيترو به نيڪ نمازي هجي) ان جي دعا قبول نه ٿيندي". هڪ صحابي رضي الله عنه رسول الله صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم کان پڇيو: "اي الله جا رسول! اسان کي ڪو اهڙو عمل ٻڌايو جو اسان جون دعائون قبول ٿين" ته پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم فرمايو: "پنهنجي خوراڪ کي پاڪ ۽ حلال بڻايو، توهان جون دعائون قبول ٿي وينديون". اهڙيءَ طرح حرام ڪمائي مان صدقو ۽ خيرات به قبول نه ٿي ٿئي. رسول الله صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم فرمايو آهي:

"الله جل شانہ خود پاڪ آهي ۽ پاڪ شيون ئي قبول ڪندو آهي".

ڪسب حلال جو قرآن ۽ سنت ۾ تاڪيد: الله تعاليٰ هر زماني ۾ مختلف قومن ۽ مختلف علائقن ۾ موڪليل نبين کي خطاب ڪندي فرمايو:

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا - إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ (سورة المومنون آيت-51)
 "اي رسولو! پاڪ شيون کائو ۽ صالح عمل ڪيو، جيڪي توهان ڪيو ٿا، آءٌ خوب ڄاڻان ٿو."

هن آيت ۾ جيتوڻيڪ پيغمبرن کي خطاب ڪيو ويو آهي، پر حڪم انهن جي امت کي به آهي. جنهن ڪري، اسان کي ڪيترن ئي نبين عليهم السلام جي باري ۾ معلوم آهي، ته اهي محنت ڪري رزق حاصل ڪندا هئا ۽ پنهنجي امت کي پڻ حلال رزق حاصل ڪرڻ جي تاڪيد ڪندا هئا. حضرت نوح عليه السلام کان جو ڪم ڪندا هئا، حضرت موسيٰ عليه السلام مزدوري ڪندي پڪريون چاري گذر سفر ڪندا هئا، حضرت داؤد عليه السلام بادشاهت هوندي به زرهون ٺاهي وڪڻندا هئا، جڏهن ته اسان جي نبي سڳورن حضرت محمد صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم به پڪريون چاريون ۽ تجارت به ڪيائون.

رسول الله صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم رزق حلال حاصل ڪرڻ کي فرض قرار ڏنو آهي. فرمايو اٿن:

طَلَبُ كَسْبِ الْحَلَالِ فَرِيضَةٌ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ (بيهتي، شعب الايمان)

حلال ڪمائي جي تلاش فرض (عبادت) کان پوءِ اهم فرض آهي.

بي حديث ۾ آهي، پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم فرمايو: ايماندار ۽ سچو واپاري قيامت جي ڏينهن نبين، صديقن ۽ شهيدن سان گڏ اٿندو.

تنهن ڪري ته جيڪو شخص ايمانداري ۽ سچائيءَ سان محنت ڪري رزق حلال حاصل ڪري ٿو، الله تعاليٰ جي نظر ۾ اهو پسندیده ۽ عزت وارو شخص آهي اسان کي گهرجي ته اسان پنهنجي ڪم ۾ حرام طريقن کان پرهيز ڪري، حلال ۽ جائز طريقا اختيار ڪريون. اهڙي طرز عمل سان اسان دنيا ۾ سڪون سان زندگي گذاري سگهنداسين ۽ معاشره پڻ امن جو گهوارو بڻجي ويندو ۽ آخرت ۾ الله جي حضور ۾ سرخرو ٿينداسين ۽ جنت جا حقدار بڻجي سگهنداسين.

شاگردن ۽ شاگردپاڻين لاءِ سرگرمي:

1. ڪسب حلال جي موضوع تي هڪ مختصر مضمون تحرير ڪري پنهنجي استاد / استاديائيءَ کي ڏيکاريو.

1. ڪسب حلال جي فائدين جي فهرست / نڪتا ٺاهي استاد کي ڏيکاريو.

مشق

(1) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- i. ڪسب حلال جو مفهوم ٻڌايو.
- ii. آمدنيءَ جا حلال ذريعا بيان ڪريو.
- iii. آمدني جي ناجائز ذريعن مان ڪي تي ذريعا ڄاڻايو.
- iv. ڪسب حلال جي اهميت بابت ڪنهن آيت يا حديث جو مفهوم بيان ڪريو.

(2) صحيح جواب تي (۷) جو نشان لڳايو.

i. حلال ڪمائيءَ جي تلاش فرض عبادت کان پوءِ:

(الف) فرض آهي (ب) سنت آهي (ج) ثواب آهي (د) جائز آهي

ii. حضرت نوح عليه السلام:

(الف) تاجر هئا (ب) هاري هئا (ج) لوهار هئا (د) واڍا هئا

(الف) زرهون ٺاهيندا هئا (ب) پڪريون چاريندا هئا (ج) واپار ڪندا هئا (د) پوک ڪندا هئا

3. هيٺيان خال ڀريو.

1. جيڪڏهن ڪو شخص حرام ذريعو اختيار ڪندو ته ظاهر آهي ان جو ٻين انسانن کي ٿيندو.
2. پنهنجو کاڌو حلال بڻايو ته توهان جي هر قبول ٿيندي.
3. سڀني انبياءِ عليهم السلام پنهنجي قول ۽ عمل ذريعي جي تعليم ڏني ۽ تاڪيد ڪيو.
4. ڪسب جي لفظي معنيٰ آهي.
5. درست جملن جي سامهون (✓) ۽ غلط جملن جي سامهون (x) جو نشان لڳايو.

جملو	صحيح	غلط
1. ڪسب حلال تي پلجڻ وارو اولاد نيڪ ۽ صالح هوندو آهي.		
2. حلال آمدنيءَ جي ذريعن مان هڪ چوري به آهي.		
3. حلال رزق کائڻ واري جي دعا قبول ٿيندي آهي.		
4. حلال آمدني حاصل ڪرڻ واري کي الله تعاليٰ جي خوشنودي نصيب ٿيندي آهي.		

6. ڪالم-1 جا لفظ ڪالم-2 جي مناسب لفظن سان ملايو ۽ جملن کي مڪمل ڪريو.

ڪالم 1	ڪالم 2
1. حضرت محمد رسول الله خاتم النبيين صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم	تلوارون ۽ زرهون ٺاهيندا هئا.
2. حضرت نوح عليه السلام	پڪريون چاريندا هئا،
3. حضرت موسىٰ عليه السلام	واڍڪو ڪم ڪندا هئا.
4. حضرت داود عليه السلام	تجارت ڪندا هئا.

استادن لاءِ هدايتون:

شاگردن ۽ شاگردياڻين لاءِ ڪلاس ۾ ڪسب حلال تي تقرير جي مقابلي جو انتظام ڪيو.
 • هيٺ ڏنل عنوانن تي شاگردن ۽ شاگردياڻين کان مختصر مضمون لکرايو:

- آمدنيءَ جي جائز ذريعن مان ڇا مراد آهي؟
- آمدنيءَ جي جائز ذريعن جون برڪتون.

3. نظر و ضبط ۽ قانون جو احترام:

سکيا جي حاصلات:

1. شاگرد نظر ۽ ضبط ۽ قانون جي احترام جي مفهوم ۽ اهميت کي سمجهي سگهندا.
2. روزاني زندگيءَ ۾ نظر ۽ ضبط ۽ قانون جي احترام تي عمل ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿيندا.

نظر ۽ ضبط جو مفهوم: نظر ضبط مان مراد آهي قانون ۽ قاعدن جي پابندي ڪرڻ. فطرت جي اصولن مطابق نه ئي ڪو فرد نظر ضبط جي پابنديءَ کانسواءِ ڪامياب ۽ ڪامران ٿي سگهي ٿو ۽ نه ئي ڪا قوم. اها قوم ڪامياب ٿي سگهي ٿي جيڪا نظر ۽ ضبط جي پابندي ڪري. ڪائنات جو سڄو نظام نظر ضبط سان هلي ٿو ۽ اسان کي نظر ۽ ضبط جو درس ڏئي رهيو آهي. قرآن مجيد ۾ الله تعاليٰ جو ارشاد آهي:

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (38) وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ
عَادَاكَرُجُونَ الْقَدِيمِ (39) لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ
فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ (40) (يس آيت 38-40)

ترجمو: ۽ سج پنهنجي مقرر رستي تي هلندو رهي ٿو. اهو غالب، دانا جو اندازو آهي. ۽ چنڊ جون به اسان منزلون مقرر ڪيون آهن، ايستائين جو اهو ڪجيءَ جي پراڻي شاخ وانگر ٿي وڃي ٿو. نه سج کي جڳائي ته چنڊ کي پهچي، ۽ نه رات ڏينهن کان اڳ اچي سگهي ٿي. ۽ سڀ پنهنجن پنهنجن دائرن ۾ ترن ٿا.

ڪائنات جو هي نظام اسان کي نظر ۽ ضبط جي اهميت ٻڌائي رهيو آهي ۽ اها سمجهائي ڏئي رهيو آهي ته ڪنهن به نظام کي ڪاميابيءَ سان هلائڻ لاءِ نظر ۽ ضبط ضروري آهي.

اهڙيءَ طرح اسلام جو عبادتي نظام به اسان کي نظر ۽ ضبط جو درس ڏئي ٿو. مقرر ڪيل وقتن ۾ نمازن جي ادائينگي، رمضان جي خاص مهيني ۾ روزن جي فرضيت، مقرر وقت تي سحري ۽ افطاري ۽ مقرر وقت تي حج جي ادائينگي، اهي سڀ شيون اسان کي نظر ۽ ضبط جو پابند بڻائڻ ۾ مددگار ثابت ٿين ٿيون ۽ اسان جي سماجي زندگيءَ کي متوازن بڻائين ٿيون.

نظر ۽ ضبط جي اهميت:

هڪ ذم دار شهري ۽ خاص ڪري شاگرد لاءِ نظر ۽ ضبط جو خيال رکڻ انتهائي اهم آهي. تنهن ڪري ضروري آهي ته ان جي سڀني ڪمن جو وقت مقرر هجي. وقت تي سمهڻ، وقت تي جاڳڻ، وقت تي اسڪول پهچڻ، وقت تي ڪم ڪرڻ، وقت تي ڪيڏڻ، پوءِ اسڪول ۾ رهندي اسڪول جي قانونن جي پابندي ڪرڻ. يونيفارم، ڪلاس جي ڪمري ۽ اسڪول جي صفائي جو خيال ڪرڻ، ڪلاس ۾ شور ۽ گوڙ کان پرهيز، تعليم تي ڌيان، استاد جي حڪمن جي تعميل، لائبريري ۾ خاموشي سان مطالعو ڪرڻ وغيره، اهو سڀ نظر ۽ ضبط جي دائري ۾ اچي ٿو.

اهڙي طرح هر فرد تي لازم آهي ته هو پنهنجي دائري ۾ نظر ۽ ضبط جو خيال رکي. کيس گهر ۾ رهندي گهر جي اصولن ۽ قانونن جي پابندي ڪرڻ گهرجي ۽ ٻاهرئين ماحول کي صاف سترو رکڻ، رش وارن هنڌن تي ٻين کي ڌڪڻ کان بچڻ، قطار ۾ بيٺڻ، دفترتي اوقات ۽ پنهنجي فرضن جي ادائينگيءَ جو خيال رکڻ، ٽريفڪ جا قانون ياد رکڻ ۽ يوٽيلٽي بل وقت تي ادا ڪرڻ وغيره، اهي سڀ شيون نظر ۽ ضبط جو حصو آهن. جيڪڏهن اسان انفرادي طور تي نظر ۽ ضبط جو مظاهرو ڪندا سين ته گڏيل نظر ۽ ضبط پيدا ٿيندو، ڇو ته انفرادي نظر ۽ ضبط ئي گڏيل نظر ۽ ضبط کي جنم ڏئي ٿو، جيڪو سماج جي خوشحالي ۽ امن جو ضامن آهي. ان لاءِ اسان کي گهرجي، ته پنهنجي دائري ۾ رهندي نظر ضبط جو خيال رکون.

قانون جو احترام: ڪنهن به حڪومت کي هلائڻ لاءِ ڪجهه قاعدا ۽ ضابطا مقرر ڪيا ويندا آهن. انهن قاعدن ۽ ضابطن کي قانون چيو ويندو آهي. قانون جي پابندي ڪرڻ هر شهريءَ جو فرض آهي. قانون تي عمل ڪرڻ جي صورت ۾ هر شهريءَ کي پنهنجو حق ملندو آهي، ملڪ پوري نظر ۽ ضبط سان هلندو آهي ۽ سماج ۾ امن ۽ سکون ٿيندو آهي. پر جيڪڏهن ڪنهن ملڪ ۾ قانون جي خلاف ورزي ٿي رهي هجي، هر ماڻهو پنهنجي مرضي هلائي رهيو هجي، ته اتي افراتفري پکڙجي ويندي آهي. پوءِ نه ڪنهن جي جان محفوظ رهندي آهي، نه مال ۽ نه عزت محفوظ رهندي آهي، سماج ۾ بيچيني ۽ اضطراب پکڙجي ويندو آهي ۽ اهڙي رياست کي نه مهذب رياست چئي سگهجي ٿو، نه ترقي يافتہ.

نبي ڪريم صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم ۽ صحابه ڪرام رضي الله تعالى عنهم جي دور ۾ قانون جو جيڪو احترام هو ان جو اندازو هن ڳالهه مان لڳائي سگهجي ٿو، ته نبي ڪريم صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم سربراه مملڪت طور منبر تي اهو اعلان ڪيو هو ته: "جيڪڏهن ڪنهن جو ڪو حق منهنجي مٿان آهي، ته مون کان اچي وٺي."

اهڙيءَ طرح حضور اڪرم صلي الله عليه وآله واصحابه وسلم قانون جي نفاذ جي حوالي سان ڪنهن ننڍي ۽ وڏي امير غريب، اچي ۽ ڪاري، عربيءَ ۽ عجميءَ جو ڪو فرق نه ڪندا هئا.

اسان جو فرض: هڪ مسلمان ۽ سٺو شهري هجڻ جي ناتي اسان جو فرض آهي ته اسلام جي اصولن جي پاسداري ڪريون ۽ ملڪي قانونن جو احترام ڪريون. اهڙيءَ طرح هڪ سٺو ۽ مهذب سماج ٺهي سگهي ٿو. جن سماجن ۾ لاقانونيت هجي ٿي، انهن جو امن ۽ سکون تباه ٿي ويندو آهي. قانون تي عمل ڪرائڻ وارن جو به فرض آهي ته هو ڪنهن کي به قانون کان بالاتر نه سمجهن. قانونن جو اطلاق سڀني تي هڪجهڙو هجڻ گهرجي. ان ۾ الله تعالى ۽ سندس رسول صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جي رضا آهي، ۽ ملڪ ۽ قوم جي فلاح پڻ آهي.

شاگردن ۽ شاگردياتين لاءِ سرگرمي:

1. نظم و ضبط ۽ قانون جي احترام جو مفهوم ۽ ان جي اهميت هڪ ٻئي کي ٻڌايو.
2. قانون جي احترام سان سماج بگڙڻ کان بچي سگهي ٿو " ڪلاس روم ۾ ان تي بحث ڪرايو.

3. شاگرد ۽ شاگردياتيون انهن قاعدن ۽ قانونن جي فهرست ٺاهڻ، جن جي اهي پابنديءَ سان پيروي ڪن ٿا.

مشق

1. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو.

- i. نظم ۽ ضبط مان ڇا مراد آهي؟
- ii. قانون جي احترام جو ڇا مطلب آهي؟
- iii. سورت ڀڃڻ جون آيتون اسان کي ڪهڙي شيءِ جو درس ڏئي رهيون آهن؟
- iv. اسلام جو عبادتي نظام اسان کي ڪهڙو درس ڏئي ٿو؟

2. خالي جڳهون پريو.

- i. اسلام جو عبادتي نظام اسان کي _____ جو درس ڏئي ٿو.
- ii. ڪنهن به حڪومت کي هلائڻ لاءِ جيڪي قاعدا ۽ ضابطا مقرر ڪيا ويندا آهن، انهن کي _____ چيو ويندو آهي.
- iii. حضور اڪرم صلي الله عليه وآله واصحابه وسلم فرمايو: جيڪڏهن ڪنهن جو ڪو به حق منهنجي مٿان، آهي ته هو _____ کان اچي وٺي.
- iv. سني شهريءَ جو فرض آهي، ته هو ملڪ جي _____ جو احترام ڪري.

3. صحيح جواب تي (✓) جو نشان لڳايو.

- i. قانون جي پابندي ڪرڻ هر شهري جو _____ آهي
(الف) فرض. (ب) حق. (ج) ڪم. (د) احسان
- ii. اسين انفرادي طور تي نظم ضبط جو مظاهرو ڪنداسين ته گڏيل طور حاصل ٿيندو:
(الف) نظم ۽ ضبط. (ب) ڪاميابي. (ج) پلائي. (د) ترقي
- iii. ۽ سج پنهنجي مقرر هنڌ تي هلندو رهي ٿو " اهو ترجمو ورتو ويو آهي:
(الف) سورة الرحمن مان (ب) سورة يس مان (ج) سورة الاخلاص مان (د) سورة الانشراح مان
- iv. قانون تي عمل ڪرڻ جي صورت ۾ ملڪ هلندو آهي:
(الف) بد نظميءَ سان (ب) افراتفري سان (ج) نظم ضبط سان (د) حقن جي ادائينگيءَ سان.

4. ڪالم-1 جي لفظن کي ڪالم-2 جي مناسب لفظن سان ملائي جملن کي مڪمل ڪريو.

ڪالم-1	ڪالم-2
1. حضرت محمد رسول الله خاتم النبيين صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم قانون جي نفاذ جي حوالي کان	1. نهايت اهم آهي.
2. شاگرد لاءِ نظم ۽ ضبط جو خيال رکڻ	2. برابر هجي.
3. قانون جو اطلاق سڀني تي	3. نظم ۽ ضبط جو خيال رکي.
4. هر فرد تي لازم آهي ته هو پنهنجي دائري ۾	4. ننڍي ۽ وڏي، امير ۽ غريب، ڪاري ۽ اچي ۾ ڪو به فرق نه رکندا هئا.

5. هيٺين عبارتن کي مڪمل ڪريو.

- i. اسان جو فرض آهي ته ملڪ جي قانون جو _____.
- ii. هڪ طالب علم لاءِ نظم و ضبط جو خيال رکڻ _____.
- iii. نظم ۽ ضبط سان قانون ۽ قاعدن جي پابندي _____.
- iv. قانون جي پابندي ڪرڻ هر شهري _____.
- v. ڪائونسل جو سڄو نظام _____.

استادن لاءِ هدايتون:

- شاگردن ۽ شاگردياڻين جي سامهون نظم ۽ ضبط ۽ قانون جي احترام بابت بزرگ هستين جي زندگيءَ مان ڪجهه وڌيڪ مثال بيان ڪريو.
- هيٺين عنوانن تي شاگردن ۽ شاگردياڻين کان مختصر مضمون لکرايو :
 - قانون جي احترام جا فائدا.
 - قانون جي خلاف ورزي جا نقصانات.

تعارف

انسانن ۾ ڪي اهڙا انسان ٿين ٿا جيڪي مضبوط ايمان، اعليٰ اخلاق، بلند ڪردار، وڏي همت، عظيم حوصلي، نهايت بهادريءَ ۽ جُرئت جا مالڪ ٿيندا آهن. جيڪي پنهنجي فڪري، علمي، ديني، سياسي ۽ سماجي خدمتن جي حوالي سان ٻين انسانن لاءِ بهترين نمونو ۽ مثال بڻجن ٿا. انهن جي سوانح حيات ۽ ڪارنامن کي پڙهڻ سان دل ۾ محبت جا جذبا پيدا ٿيندا آهن. ماڻهو انهن کي پنهنجي لاءِ عمل جو نمونو سمجهي، سندن نقش قدم تي هلندا آهن ۽ انهيءَ ۾ پنهنجي سعادت ۽ ڪاميابي سمجهندا آهن. اهڙين عظيم شخصيتن ۾ سيدة النساء خاتون جنت حضرت بي بي فاطمة الزهرا رضي الله عنها ۽ مخدوم نوح رحمة الله عليه جهڙيون عظيم شخصيتون به آهن.

مقاصد

هن باب ۾ جن عظيم شخصيتن جو تعارف سندن سوانح حيات ۽ خدمتون بيان ڪيون ويون آهن، انهن جو مقصد اهو آهي، ته اسان جو نئون نسل انهن شخصيتن جي حالتن ۽ ڪارنامن کان واقف ٿي سگهي ۽ انهن لاءِ محبت جا جذبا پيدا ڪري سگهي ۽ انهن جي نقش قدم تي هلندي پنهنجو مستقبل سنوارڻ ۾ ڪامياب ٿي سگهي.

(1) حضرت فاطمة الزهرا رضي الله عنها

سڪيا جي حاصلات:

1. شاگرد حضرت فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي زندگيءَ جا حالات، مقام ۽ مرتبو ۽ سندن خصائل ڄاڻي ۽ سمجهي سگهندا.
2. روزاني زندگيءَ ۾ سندن سيرت ۽ ڪردار جو اتباع ڪري سگهندا.

ولادت: مستند روايت مطابق حضرت فاطمة الزهرا رضي الله عنها جي پيدائش بعثت نبوي کان پنج سال اڳ مڪي پاڪ ۾ ٿي، جڏهن حضرت محمد صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي عمر پنجڻيهه (35) سال هئي ۽ بي بي سڳوريءَ جي والده ماجده حضرت خديجة الكبرى رضي الله عنها جي عمر پنجاھ سال هئي.

حضرت فاطمة الزهرا رضي الله عنها جا لقب:

سندن ڪيترائي لقب هئا، جن مان "سيدة نساء اهل الجنة"، "سيدة نساء العالمين"، "زهراء"، "بتول"، ۽ "طاهره" مشهور آهن.

ننڍپڻ ۽ ابتدائي حالات: ننڍپڻ کان حضرت فاطمة الزهرا رضي الله عنها جي فطرت ۾ تمام گهڻي سنجيدگي ۽ سادگي هئي. راند روند ۾ سندن دل نه لڳندي هئي ۽ نه ئي قبيلي وارن جي گهرن ۾ وڃڻ پسند ڪنديون هيون. اهي هميشه پنهنجي والدين سان گڏ رهنديون هيون. سندن جي اها سادگي، فھر ۽ عقلمندي حضرت محمد رسول الله خاتم النبيين صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم

کي بيحد پسند هئي. ان ڪري حضرت محمد صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم کين "بتول" (دنيا کان ڪٽيل) چوندا هئا. بي بي سڳوري جي پرورش تعليم ۽ تربيت حضرت محمد رسول الله صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم وٽ گهر جي مبارڪ ماحول ۾ ٿي ۽ پنهنجي والده محترم جي نگراني ۾ شعور حاصل ڪياؤن.

هجرت مدينه کان پوءِ حضرت فاطمة الزهرا رضي الله عنها تعليم، تربيت ۽ گهريلو معاملن سنڀالڻ جي عمر کي پهتي ته حضرت محمد صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم خاتون جنت حضرت سيده فاطمه رضي الله عنها جو سڱ پنهنجي پياري سوڻ حضرت علي المرتضى رضي الله عنه سان طئي ڪيو. حضرت علي المرتضى رضي الله عنها ان وقت بي سروسامانيءَ جي حالت ۾ هئا. انهن وٽ صرف هڪ گهوڙو ۽ هڪ زره هئي. پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جي هدايت مطابق انهن پنهنجي زره چار سو اسي درهمن ۾ وڪرو ڪئي، جيڪا حضرت عثمان غني رضي الله عنه خريد ڪئي ۽ پوءِ اها زره حضرت علي المرتضى رضي الله عنها کي هديي طور واپس ڏني ڇڏي. حضرت علي المرتضى رضي الله عنها زره جي رقم مان شادي جو انتظام ڪيو. نبي ڪريم صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم نڪاح جو خطبو پڙهيو ۽ حضرت فاطمة الزهراء رضي الله عنها جو مهر چار سو درهم چاندي مقرر ڪيو ۽ گهوت ڪنوار جي لاءِ خير و برڪت جي دعا فرمائي. اهڙيءَ طرح ٻه هجريءَ ۾ غزوه بدر کان ڪجهه وقت پوءِ حضرت فاطمة الزهراء رضي الله عنها سادگيءَ سان حضرت علي المرتضى رضي الله عنه سان شاديءَ جي رشتي ۾ جڙي ويون.

حضرت فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي شخصيت ۽ فضائل: حضرت سيده فاطمة الزهراء رضي الله عنها نهايت عمدہ عادت ۽ خصلتن جون مالڪ هيون. پاڻ تمام گهڻو متقي، پرهيزگار ۽ عبادت گذار هيون. پاڻ پنهنجي گهر جا سڀ ڪم پاڻ انجام ڏينديون هيون ۽ ان دوران ذڪر الهي ۾ پڻ مشغول رهنديون هيون. جيتوڻيڪ پاڻ ڪيترائي ڏينهن بڪن تي رهنديون هيون، پر سوال ڪندڙ کي ڪڏهن به خالي هٿين واپس نه ڪنديون هيون. پاڻ هميشه کان کاڌي پيئي، اٿڻ ويهڻ، ڳالهائڻ ٻولهاڻڻ لباس ۽ پنهنجي سڀني اندازن ۾ نبي ڪريم صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جي پوري پيروي ڪنديون هيون. ام المومنين حضرت سيده عائشه صديقه رضي الله عنها فرمائن ٿيون: مون سڀني حڪمن، ڪمن ڪارين، اٿڻ ويهڻ ۾ حضرت محمد رسول الله خاتم النبيين صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم سان سڀ کان وڌيڪ مشابهن سيده فاطمة الزهراء رضي الله عنها ۾ ڏني. جڏهن پاڻ حضور اڪرم صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم وٽ اينديون هيون ته پاڻ سڳورا صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم سندن استقبال ۾ کين "مرحبا" چوندا هئا ۽ وڏي عزت سان پنهنجي سامهون ويهاريون هئا، ۽ جڏهن پاڻ سڳورا صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم سندن گهر تشریف فرما ٿيندا هئا ته پاڻ رضي الله عنها تمام گهڻي ادب ۽ پرچوش انداز ۾ پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم سان ملنديون هيون. پاڻ سڳورا صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم سندن باري ۾ فرمائيندا هئا ته: "فاطمه منهنجي جسم جو ٽڪرو آهي، جنهن ان کي خوش ڪيو، تنهن مون کي خوش ڪيو ۽ جنهن ان کي رنجايو تنهن مون کي رنجايو." حضرت محمد رسول الله خاتم النبيين صلي الله عليه وعلی آله واصحابه وسلم جڏهن سفر تي ويندا هئا ته سڀ کان آخر ۾ جنهن کان موڪلائڻ ويندا هئا اها حضرت فاطمة الزهراء رضي

الله عنها هوندي هئي ۽ سفر کان واپسيءَ تي سڀ کان پهرين جنهن سان ملندا هئا، اها به حضرت سيدة فاطمة الزهراء رضي الله عنها ئي هوندي هئي. هڪ ڀيرو حضور اڪرم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم حضرت سيدة فاطمة الزهراء جي گهر آيا ته ڏٺائون ته پاڻ اتو ڳوهي رهيون آهن ۽ زبان تي ذڪر الهي جاري آهي. کين جيڪو لباس پاتل هو، ان تي ڪيتريون ئي چٽيون لڳل هيون. هي منظر ڏسي نبي ڪريم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي اکين ۾ ڳوڙها اچي ويا. پاڻ صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم فرمايو: "فاطمه! دنيا جي تڪليفن جو صبر سان مقابلو ڪيو ۽ آخرت جي دائمي خوشي جو انتظار ڪيو. الله تعاليٰ کين ان جو بهترين اجر ڏيندو".

هڪ ڀيرو نبي ڪريم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم حضرت ابو ايوب انصاري رضي الله عنه جي گهر مهمان ٿيا، جڏهن دسترخوان آندو ويو ته حضور اڪرم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم هڪ مانيءَ تي ٿورو گوشت رکي، فرمايو: "هي کاڌو فاطمة الزهراء رضي الله عنها کي موڪلي ڇڏيو، اها ڪيترن ڏينهن کان بڪ تي آهي.

غزوه احد جي موقعي تي جڏهن سيدة فاطمة الزهراء رضي الله عنها کي نبي ڪريم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي زخمي ٿيڻ جو اطلاع مليو ته پاڻ رضي الله عنها گهڻو غمگين ٿي ويون ۽ جلد جنگ جي ميدان ۾ پهچي ويون ۽ پنهنجي هٿن سان نبي ڪريم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي زخم کي ڌوئڻ لڳيون، پيشاني مبارڪ جي زخم مان رت بند نٿي ٿيو، ته پاڻ رضي الله عنها ڪجيءَ جو تڏو ساڙي ان جي رک زخم مٿان هڻين، جنهن سان رت بند ٿي ويو.

اولاد: حضرت فاطمة الزهراء رضي الله عنها کي پنجن ٻارن جو اولاد هو، جن جا نالا هي آهن: حضرت امام حسن رضي الله عنها، حضرت امام حسين رضي الله عنها، حضرت محسن رضي الله عنها، حضرت ام ڪلثوم رضي الله عنها، حضرت زينب رضي الله عنها.

وفات: نبي ڪريم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي هن دنيا کان رخصت ٿيڻ کانپوءِ حضرت فاطمة الزهراء رضي الله عنها گهڻو غمگين ٿي ويون هيون، تنهنڪري نبي ڪريم صلي الله عليه وعلى آله واصحابه وسلم جي وصال کان صرف ڇهه مهينا پوءِ تين رمضان المبارڪ يارهن هجريءَ ۾ تقريباً اٺٽيهن (29) سالن جي عمر ۾ پاڻ رضي الله عنها وفات ڪري ويون ۽ جنت البقيع ۾ دفن ٿيون.

اسان سڀني مسلمانن لاءِ حضرت فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي سيرت مبارڪ، سندن عبادت، پرهيزگاري ۽ عمدا اخلاق قابل تقليد آهن.

شاگردن ۽ شاگردياتين لاءِ سرگرمي

- حضرت سيدة فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي شخصيت تي هڪ مضمون لکي پنهنجي استاد کي ڏيکاريو.
- حضرت سيدة فاطمة الزهراء جا لقب خوشخطيءَ سان تحرير ڪريو.

(1) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو.

- i. حضرت سيده فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي ولادت ڪڏهن ٿي؟
- ii. حضرت سيده فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي والده جو نالو ڇا هو؟
- iii. حضرت سيده فاطمة الزهراء رضي الله عنها جا لقب ٻڌايو؟
- iv. حضرت سيده فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي مڙس جو نالو ٻڌايو؟
- v. حضرت سيده فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي اولاد جا نالا ٻڌايو.

(2) صحيح جواب تي (v) جو نشان لڳايو.

- i. حضرت فاطمة الزهراء بتول رضي الله عنها، حضرت سيده خديجه رضي الله عنها جي اولاد ۾ ڪهڙو نمبر هيون:
(الف) پهريون (ب) ٻيو (ج) ٽيون (د) آخري
- ii. هڪ مستند روايت مطابق حضرت فاطمة الزهراء جي پيدا ٿيڻ وقت حضور اڪرم صلي الله عليه وعلى آله و اصحابه وسلم جي عمر هئي:
(الف) 35 سال (ب) 45 سال (ج) 40 سال (د) 50 سال
- iii. حضرت بي بي فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي وفات وقت عمر مبارڪ هئي:
(الف) تقريباً 24 سال (ب) تقريباً 29 سال (ج) تقريباً 34 سال (د) تقريباً 39 سال
- iv. هڪ دفعي حضور اڪرم صلي الله عليه وعلى آله و اصحابه وسلم هڪ ڊگڙيءَ تي ٿورو گوشت رکندي چيو ته هي کاڌو پهچايو:
(الف) حضرت سيده عائشه رضي الله عنها کي (ب) حضرت سيده فاطمة الزهراء رضي الله عنها کي
(ج) هي حضرت سيده ام سلمه رضي الله عنها (د) حضرت سيده سوده رضي الله عنها کي

(3) خالي جڳهون ڀريو.

1. حضرت سيده فاطمة الزهراء رضي الله عنها بڪ تي هونديون هيون، تڏهن به ڪنهن.....کي ڪڏهن خالي هٿين واپس نه موڪلينديون هيون .
2. حضرت فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي شادي سن..... هجري ۾ پاڻ رضي الله عنها حضرت علي المرتضي رضي الله عنها سان شادي ٿي.
3. جنگ احد ۾ حضرت فاطمة الزهراء رضي الله عنها ساڙي ان جي رک پاڻ سڳورن صلي الله عليه وعلى آله و اصحابه وسلم جي زخمن تي رکي هئي.

(4) درست جملن جي سامهون (✓) ۽ غلط جملن جي سامهون (X) جو نشان لڳايو.

جملو	صحيح	غلط
1. حضرت سيده فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي وفات نبي كريم صلى الله عليه وعلى وآله واصحابه وسلم کان اڳ ۾ ٿي.		
2. حضرت علي رضي الله عنها وت شاديءَ وقت هڪ گهوڙو ۽ هڪ زره هئي، پاڻ زره وڪڻي شاديءَ جو انتظام ڪيائون.		
3. حضرت امام حسن رضي الله عنها ۽ حضرت امام حسين رضي الله عنه جي والده جو نالو حضرت سيده خديجه رضي الله عنها هو.		

ڪالم-1 جا لفظ ڪالم-2 جي مناسب لفظن سان ملائي جملن کي مڪمل ڪريو.

ڪالم 1	ڪالم 2
1. حضرت سيده فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي پيدائش	1. جن مان هڪ "سيده نساء اهل الجنة" آهي.
2. بتول" جي معنيٰ آهي	2. منهنجي جسم جو ٽڪرو آهي.
3. حضرت سيده فاطمة الزهراء رضي الله عنها جا ڪيترائي القاب هئا،	3. بعثت نبوي کان پنج سال اڳ ٿي.
4. حضور اڪرم صلى الله عليه وعلى وآله واصحابه وسلم چيو ته حضرت فاطمة الزهراء رضي الله عنها	4. دنيا کان تعلق ٽوڙڻ واري.

استاد لاءِ هدايتون

شاگردن ۽ شاگردياڻين کي حضرت سيده فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي زندگيءَ بابت وڌيڪ معلومات ڏيو.

هيٺين عنوانن تي شاگردن ۽ شاگردياڻين کان مختصر مضمون لکرايو:

- ❖ حضرت فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي، شادي، ڏاج ۽ اولاد.
- ❖ حضرت فاطمة الزهراء رضي الله عنها جي ڪردار جون خوبيون.

2. حضرت مخدوم نوح سرور هالائي رحمة الله عليه

سکيا جي حاصلات:

1. شاگرد حضرت مخدوم نوح سرور هالائي رحمة الله عليه جي زندگيءَ جي حالتن ۽ سندن مجاهدانه خدمتن کان آگاه ٿي سگهندا.

ولادت: مخدوم نوح رحمة الله عليه جو اصل نالو مخدوم لطف الله هو، پر پاڻ مخدوم نوح سرور جي نالي سان اهڙو مشهور ٿيا جو ماڻهو سندن اصل نالو ئي وساري وينا. سندن ولادت سنه 911 هجري مطابق 1506 ع هالا ڪنڊيءَ جي ڳوٺ "توري" ۾ ٿي. سندن والد ماجد جو نالو مخدوم نعمت الله هو، جيڪي سهروردي سلسلي جا صوفي بزرگ هئا ۽ سندن ڪيترائي معتقد ۽ مريد هئا. مخدوم نوح رحمة الله عليه جو وڏو ڏاڏو جي حضرت فخرالدين "ڪبير" ڊيره غازي خان، پنجاب جي ڳوٺ 'ڪروڙ' مان هجرت ڪري بوبڪ، شهر ۾ اچي آباد ٿيا. پوءِ ڪافي عرصي بعد سندن پوٽا مخدوم فخر الدين "صغير" هجرت ڪري سنڌ جي هالا ڪنڊيءَ، هالا ۾ اچي رهيا، جتي مخدوم نوح مزار آهي.

سنڌ جا مشهور معروف شاعر ۽ اديب مخدوم محمد زمان "طالب الموليٰ" رحمة الله عليه جي ئي خاندان مان آهن.

مخدوم نوح سرور شروعاتي تعليم ئي پڙهيو، جيڪا هالا ڪنڊيءَ جي مشهور استاد ۽ عالم مخدوم شاهه ڏني (وفات 1572 ع) کان حاصل ڪيائين پر سندن مطالعو وسيع هو، ان ڪري پاڻ قرآن مجيد جو فارسي ترجمو ڪرڻ ۽ ٻين ڪتابن جي تشريح ڪرڻ ۾ ماهر هئا.

مخدوم نوح سرور برصغير جا تمام وڏا عارف بالله، استاد، روحاني مرشد ۽ سهروردي ۽ اويسي سلسلي جا صوفي بزرگ سمجهيا وڃن ٿا. روايتن مطابق، سندن نسب جو سلسلو حضرت ابو بڪر صديق رضي الله عنها سان ملي ٿو. مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه چوندا هئا ت هو سيدنا ابوبڪر صديق رضي الله عنها جي اولاد مان آهي ۽ سيدنا ابو بڪر صديق رضي الله عنها تائين پنهنجو شجره نسب زباني ٻڌائيندا هئا، جنهن ڪري کين "صديقي" پڻ چيو ويندو آهي.

مخدوم نوح سرور جون خدمتون: مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه برصغير جا پهريان سنڌي عالم هئا، جن قرآن مجيد جو فارسي زبان ۾ ترجمو ڪيو، جيڪا ان وقت جي سرڪاري زبان هئي. مخدوم صاحب جي زماني ۾ سنڌ تي ارغونن ۽ ترخانن جي حڪمراني هئي، جن جي سرڪاري زبان فارسي هئي. ان مان سندن عربي ۽ فارسي ٻولين ۾ مهارت جو اندازو لڳائي سگهجي ٿو. مخدوم صاحب کان هڪ نئين صوفي سلسلي "سروريه" جو آغاز ٿيو. پاڻ پنهنجي دور ۾ اسلام جا تمام وڏا داعي ۽ مبلغ هئا. سندن خانقاه ۾ پري پري کان صوفي ۽ درويش اچي کانئن فيض حاصل ڪندا هئا. پاڻ پنهنجي خانقاه ۾ پنهنجي خطبن، واعظن ۽ ذڪر ذڪار جي مجلسن ذريعي اسلام جو آفاقي پيغام پکيڙيائون. سندن عظيم قرآن مجيد جو ان دور جي سرڪاري زبان يعني فارسيءَ ۾ ترجمو آهي. جيڪو طباعت جي زيور سان آراسته ٿي چڪو آهي.

مخدوم نوح رحمة الله عليه جي صوفيانہ تعليم ۽ فڪر کان گهڻا ماڻهو متاثر ٿي، سندن فڪري جي حلقي ۾ شامل ٿيا ۽ سروري چورايائون. سندن مريد سنڌ، پنجاب ۽ هندستان ۾ پکڙيل آهن. انهن مان شاه عبدالڪريم بلڙيءَ وارا تمام مشهور آهن. بيان ٿا ڪن ته انهن وٽ علائقي جا علماء پڻ حاضر ٿيندا هئا ۽ ڪانئن علم ۽ عرفان حاصل ڪندا هئا، ان مان به انهن جي علمي مقام جو اندازو لڳائي سگهجي ٿو. وقت جا حڪمران، جيئن مرزا محمد باقي پڻ انهن جي خدمت ۾ حاضر ٿيندا هئا.

مخدوم نوح رحمة الله عليه سرور سنڌي زبان ۾ شاعري پڻ ڪئي آهي، جنهن ۾ پنهنجو تخلص "جوڳي" استعمال ڪيو ٿا. سندن شاعريءَ ۾ تصوف ۽ اخلاق جي تعليم ڏنل آهي. آسان زبان ۾ شاعري ڪيائون، جنهن ۾ اسلامي صوفيانہ تعليمات پيش ڪيائون.

مخدوم نوح رحمة الله عليه جو زهد ۽ تقويٰ: سندن سڄي عمر محبت الهيءَ ۽ ذڪر خداونديءَ ۾ گذري. پاڻ اسلامي احڪامن جا تمام وڏا پابند هئا. روايتن ۾ اچي ٿو ته ڪڏهن به باجماعت نماز نه ڇڏيائون. ماڻهن کي ڪلمه طيبه جو ذڪر تلقين ڪندا هئا.

مخدوم نوح رحمة الله عليه جي سنه 998 هجري مطابق 1589 ع ۾ وفات ٿي کين هالا ۾ دفن ڪيو ويو، جتي سندن مزار سرور نوح جي نالي سان هالا ۾ مشهور آهي، جتي هر سال ملڪ جي ڪنڊ ڪڙڇ مان هزارين زائرين اچن ٿا.

شاگردن ۽ شاگردياتين لاءِ سرگرمي:

شاگرد ۽ شاگردياتيون هڪ ٻئي کي مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه جي زندگيءَ جو مختصر احوال ڪهاڻي جي صورت ۾ ٻڌائين.

مشق

(2). هيٺين سوالن جا جواب ڏيو.

- i. مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه جو اصل نالو ڇا هو؟
- ii. مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه جي والد ماجد جو نالو ڇا هو؟
- iii. فارسي زبان ۾ سڀ کان پهرين قرآن مجيد جو ترجمو ڪنهن ڪيو؟
- iv. مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه جي مزار ڪهڙي شهر ۾ واقع آهي؟

(2). صحيح جواب تي (√) جو نشان لڳايو.

- i. مخدوم نوح سرور جو شجره نسب جنهن صحابيءَ سان ملي ٿو، سو آهي:
(الف) حضرت عمر فاروق رضي الله عنها (ب) حضرت علي رضي الله عنها (ج) حضرت ابو بكر صديق رضي الله عنها (د) حضرت عثمان رضي الله عنها
- ii. مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه جي مزار واقع آهي:
(الف) هالا ۾ (ب) سکر ۾ (ج) حيدرآباد ۾ (د) ڪراچي ۾
- iii. مخدوم نوح سرور کان جيڪو نئون صوفي سلسلو شروع ٿيو سو آهي:
(الف) قادريه (ب) چشتيه (ج) سروريه (د) اويسيه
- iv. مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه برصغير جا پهريان سنڌي عالم هئا، جن قرآن مجيد جو ترجمو ڪيو:

(الف) فارسي زبان ۾ (ب) سنڌي زبان ۾ (ج) اردو زبان ۾ (د) سرائيڪي زبان ۾

(3). خالي جڳهين ۾ ڀريو:

- i. مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه جي زماني ۾ سنڌ تي جي حڪمراني هئي.
- ii. مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه شاعري پڻ ڪئي، جنهن ۾ هنن تخلص استعمال ڪيو.
- iii. مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه کان هڪ نئون صوفي سلسلو شروع ٿيو.
- iv. سندن شجره نسب سان ملندو آهي.

(4). درست جملن جي سامهون (√) ۽ غلط جملن جي سامهون (X) جو نشان لڳايو.

جملو	صحيح	غلط
1. ارغونن ۽ ترخانن جي دور حڪومت ۾ سنڌ جي سرڪاري زبان فارسي هئي.		
2. مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه جو اصل نالو مخدوم نعمت الله هو.		
3. مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه جي مزار روهڙي ۾ واقع آهي.		
4. مخدوم محمد زمان طالب الموليٰ، مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه جي خاندان مان هئا.		

5. ڪالم-1 جي لفظن کي ڪالم-2 جي مناسب لفظن سان ملائي جملن کي مڪمل ڪريو.

ڪالم-1	ڪالم-2
1. مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه چوندا هئا ته	تمام وڏا داعي ۽ مبلغ هئا
2. مخدوم نوح رحمة الله عليه پنهنجي دور ۾ اسلام جا	عرب ملڪ کان هجرت ڪري ڊيره غازي خان جي ويجهو ڪوٽ ڪروڙ ڳوٺ ۾ اچي آباد ٿيا.
3. هنن پنهنجي خطبات، وعظ ۽ نصيحت جي مجلسن ذريعي	پاڻ سيدنا ابو بڪر صديق رضي الله عنها جي اولاد مان آهن.
4. مخدوم نوح رحمة الله عليه جو ڏاڏو حضرت فخرالدين ”ڪبير“	اسلام جو آفاقي پيغام پکيڙيو.

استادن لاءِ هدايت

-استاد مخدوم نوح سرور رحمة الله عليه پاران قرآن مجيد جي فارسيءَ ۾ ٿيل ترجمي بابت شاگردن ۽ شاگردياتين کي وڌيڪ تفصيل سان ٻڌائي.

پاک سرزمین شادباد

تُونِشَانِ عَزْمِ عَالِي شَانِ

مرکز یقین شاد باد

پاک سرزمین کا نظام

قُوْتِ اُخُوْتِ عَوَامِ

قوم، مُلک، سَلْطَنَتِ

شاد باد منزلِ مراد

پَرْچَمِ سِتَارَه وَ هَلَالِ

زَہْبِ تَرْقِي وَ کَمَالِ

تَرْجَمَانِ مَاضِي، شَانِ حَالِ

سَايَ خُدَائِي ذُو الْجَلَالِ

درجہ اولیٰ

Directorate of Curriculum
Assessment & Research (DCAR)

School Education & Literacy
Department, Government of Sindh

Directorate of Literacy &
Non-Formal Education

Tel: +92-21-99217771

E-mail: infesindh@gmail.com

Web: www.infesindh.gos.pk